

Lovforslag nr. L 179. Fremsat den 27. februar 1997 af justitsministeren (Frank Jensen)

Forslag

til

Lov om gennemførelse af Europol-konventionen

§ 1. Konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen), jf. bilag 1 til denne lov, gælder her i landet.

Stk. 2. Protokollen af 23. juni 1996 om præjudiciel fortolkning ved de Europæiske Fællesskabers Domstol af Europol-konventionen, jf. bilag 2 til denne lov, gælder her i landet. Præjudiciel forelæggelse kan foretages af enhver retsinstant som fastsat i protokollens artikel 2, stk. 2, litra b.

§ 2. Rigspolitichefen er den nationale enhed efter konventionens artikel 4.

Stk. 2. Enhver forvaltningsmyndighed kan videregive oplysninger til rigspolitichefen til brug for udførelsen af opgaver efter konventionen. Anmoder rigspolitichefen herom, skal de pågældende oplysninger videregives.

§ 3. Registertilsynet er den nationale kontrolinstans efter konventionens artikel 23.

§ 4. For den, som har tavshedspligt efter konventionens artikel 32, stk. 2, finder reglerne i straffelovens §§ 152-152 e tilsvarende anvendelse.

§ 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af de aftaler m.v., der indgås i medfør af konventionens artikel 41.

§ 6. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at lovens § 1, stk. 2, træder i kraft på et senere tidspunkt.

§ 7. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske eller færøske forhold tilsiger.

I

Meddelelser

RÅDET

RÅDETS RETSAKT

af 26. juli 1995

om udarbejdelse af en konvention på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen)

(95/C 316/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel K.3, stk. 2, litra c), og

som tager i betragtning, at medlemsstaterne med henblik på virkeliggørelsen af Unionens målsætninger anser oprettelsen af en europæisk politienhed for at være et spørgsmål af fælles interesse,

fastslår, at den i bilaget indeholdte konvention, som repræsentanterne for unionsmedlemsstaternes regeringer har undertegnet dags dato, hermed er udarbejdet, og

ANBEFALER medlemsstaterne at vedtage den i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. juli 1995.

På Rådets vegne

J.A. BELLOCH JULBE

Formand

BILAG

KONVENTION

udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen)

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER i denne konvention, Den Europæiske Unions medlemsstater, har —

UNDER HENVISNING TIL retsakt vedtaget af Rådet den 26. juli 1995,

I BEVIDSTHEDEN OM de presserende problemer, der følger af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet,

I BETRAGTNING AF, at det er nødvendigt yderligere at styrke solidariteten og samarbejdet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater, navnlig ved at forbedre politisamarbejdet mellem medlemsstaterne,

I BETRAGTNING AF, at denne styrkelse skal gøre det muligt yderligere at forbedre beskyttelsen af den offentlige sikkerhed og orden,

I BETRAGTNING AF, at det i traktaten om Den Europæiske Union af 7. februar 1992 er bestemt, at der skal oprettes en europæisk politienhed (Europol),

I BETRAGTNING AF Det Europæiske Råds beslutning af 29. oktober 1993 om, at Europol skal oprettes i Nederlandene og have sit hjemsted i Haag,

I BETRAGTNING AF, at det er den fælles målsætning gennem en konstant, tillidsbaseret og intensiv udveksling af oplysninger mellem Europol og medlemsstaternes nationale enheder at forbedre politisamarbejdet vedrørende terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet,

UD FRA ØNSKET OM, at de samarbejdsformer, som er fastsat i denne konvention, ikke skal berøre andre former for bi- eller multilateralt samarbejde,

I OVERBREVISING OM, at man også inden for politisamarbejdet bør være særligt opmærksom på beskyttelsen af den enkeltes rettigheder, herunder beskyttelse af personoplysninger,

I BETRAGTNING AF, at Euopols virksomhed efter denne konvention ikke griber ind i De Europæiske Fællesskabers beføjelser, og at Europol og De Europæiske Fællesskaber har en fælles interesse i inden for rammerne af Den Europæiske Union at etablere forskellige former for samarbejde, der sætter begge parter i stand til at varetage deres respektive opgaver så effektivt som muligt —

VEDTAGET følgende bestemmelser:

INHOLDSFORTEGNELSE

	Side	
AFSNIT I	OPRETTELSE OG OPGAEBESKRIVELSE	5
Artikel 1	Oprettelse	5
Artikel 2	Målsætning	5
Artikel 3	Opgaver	5
Artikel 4	Nationale enheder	6
Artikel 5	Forbindelsesofficerer	6
Artikel 6	Edb-baserede datasamlinger	7
AFSNIT II	INFORMATIONSSYSTEM	7
Artikel 7	Oprettelse af informationssystemet	7
Artikel 8	Informationssystemets indhold	8
Artikel 9	Adgang til informationssystemet	8
AFSNIT III	ANALYSEDTABASER	9
Artikel 10	Indsamling, behandling og anvendelse af personoplysninger	9
Artikel 11	Indekssystem	10
Artikel 12	Oprettelseshestemmelser	11
AFSNIT IV	FÆLLES BESTEMMELSER OM BEHANDLING AF OPLYSNINGER	11
Artikel 13	Underretningspligt	11
Artikel 14	Databeskyttelsesniveau	11
Artikel 15	Databeskyttelsesansvar	12
Artikel 16	Bestemmelser om registrering (logning)	12
Artikel 17	Databenyttelsesregler	12
Artikel 18	Videregivelse af oplysninger til tredjelande og eksterne organisationer	12
Artikel 19	Egenaces	13
Artikel 20	Rettelse og sletning af oplysninger	14
Artikel 21	Frister for lagring og sletning af oplysninger i databaser	15
Artikel 22	Rettelse og lagring af oplysninger i sagsakter	15
Artikel 23	Den nationale kontrolinstans	15
Artikel 24	Den fælles kontrolinstans	15
Artikel 25	Datasikkerhed	16
AFSNIT V	RETSLIG STATUS, STRUKTUR OG FINANSIELLE BESTEMMELSER	17
Artikel 26	Retsevne	17
Artikel 27	Europols organer	17
Artikel 28	Styrelsesrådet	17
Artikel 29	Direktoren	18
Artikel 30	Personalet	19
Artikel 31	Klassificering (sikkerhedsbeskyttelse af oplysninger)	19
Artikel 32	Tavshedspligt	19
Artikel 33	Sprog	20

	side
Artikel 34	Underretning af Europa-Parlamentet 20
Artikel 35	Budget 20
Artikel 36	Revision 21
Artikel 37	Hjemstedsaftale 21
AFSNIT VI	ANSVAR OG RETSBESKYTTELSE 22
Artikel 38	Ansvar som følge af ulovlig eller urigtig behandling af oplysninger 22
Artikel 39	Andre former for ansvar 22
Artikel 40	Bilæggelse af tvister 22
Artikel 41	Privilegier og immuniteter 22
AFSNIT VII	AFSLUTTENDE BESTEMMELSER 23
Artikel 42	Forbindelser med tredjelande og eksterne organisationer 23
Artikel 43	Ændring af konventionen 23
Artikel 44	Forbehold 23
Artikel 45	Ikrafttræden 23
Artikel 46	Tiltrædelse af nye medlemsstater 24
Artikel 47	Depositær 24
Bilag omhandlet i artikel 2 30
Erklæringer 32

AFSNIT I

OPRETTELSE OG OPGAVERBESKRIVELSE

Artikel 1

Oprettelse

1. Den Europæiske Unions medlemsstater, i det følgende benævnt »medlemsstaterne«, opretter med denne konvention en europæisk politienhed, i det følgende benævnt »Europol«.

2. Europol er i hver medlemsstat forbundet med en national enhed, som oprettes eller udpeges efter artikel 4.

Artikel 2

Målsætning

1. Formålet med Europol er ved hjælp af de i denne konvention omhandlede foranstaltninger og inden for rammerne af samarbejdet mellem medlemsstaterne i henhold til artikel K.1, nr. 9, i traktaten om Den Europæiske Union at forbedre effektiviteten hos medlemsstaternes kompetente myndigheder og disses samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet, for så vidt der er konkrete indici for, at der foreligger en kriminel struktur eller organisation, og to eller flere medlemsstater berøres af en af de nævnte former for kriminalitet på en måde, der på grund af de strafbare handlingers omfang, betydning og følger gør en fælles aktion fra medlemsstaternes side påkrævet.

2. For gradvis at opfylde den i stk. 1 nævnte målsætning skal Europol i første omgang beskæftige sig med forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig narkotikahandel, ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer, organiseret illegal indvandring (menneskesmugling), menneskehandel og ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer.

Senest to år efter denne konventions ikrafttræden skal Europol ligeledes beskæftige sig med strafbare handlinger, som er blevet begået eller, som der må antages vil blive begået i forbindelse med terroristiske aktiviteter, der er rettet mod personers liv og legeme, mod den personlige frihed eller mod ejendom. Efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union kan Rådet med enstemmighed beslutte at pålægge Europol at beskæftige sig med disse terroristiske aktiviteter inden udløbet af ovennævnte tidsrum.

Rådet kan efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union med enstemmighed beslutte at pålægge Europol at beskæftige sig med andre af de former for kriminalitet, der er anført i bilaget til denne konvention, eller særlige aspekter af disse former for

kriminalitet. Inden Rådet træffer en sådan afgørelse, anmoder det Styrelsesrådet om at forberede den, idet det bl. a. skal gøre rede for afgørelsens konsekvenser for Europols budget og personale.

3. Europols kompetence med hensyn til en form for kriminalitet eller særlige aspekter af en form for kriminalitet omfatter samtidig:

- 1) hvidvaskning af penge i tilknytning til den pågældende form for kriminalitet eller særlige aspekter heraf
- 2) hermed forbundne strafbare handlinger.

Ved hermed forbundne strafbare handlinger, der skal tages i betragtning efter artikel 8 og 10, forstås:

- strafbare handlinger, der begås for at skaffe midler til at begå handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde
- strafbare handlinger, der begås for at lette eller fuldbyrde udførelsen af handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde
- strafbare handlinger, der begås for at undgå straf for handlinger, der henhører under Europols kompetenceområde.

4. Ved kompetente myndigheder forstås i denne konvention medlemsstaternes eksisterende offentlige instanser, som efter national ret har kompetence med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet.

5. Ved ulovlig narkotikahandel, som omhandlet i stk. 1 og 2, forstås den form for kriminalitet, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, i De Forenede Nationers konvention af 20. december 1988 vedrørende ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer samt i de bestemmelser, som ændrer eller træder i stedet for nævnte konvention.

Artikel 3

Opgaver

1. Med henblik på at opfylde den i artikel 2, stk. 1, fastsatte målsætning har Europol fortrinsvis til opgave

- 1) at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne
- 2) at indsamle, kombinere og analysere oplysninger og efterretninger

3) via de nationale enheder, som er omhandlet i artikel 4, uopholdeligt at underrette medlemsstaternes kompetente myndigheder om oplysninger af relevans for dem og øjeblikkeligt at underrette dem, hvis Europol konstaterer en sammenhæng mellem forskellige strafbare forhold

4) at lette gennemførelsen af politimæssig efterforskning i medlemsstaterne ved at meddele de nationale enheder alle relevante oplysninger

5) at føre edb-baserede datasamlinger i overensstemmelse med artikel 8, 10 og 11.

2. Med henblik på via de nationale enheder at forbedre effektiviteten hos og samarbejdet mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder som led i gennemførelsen af den i artikel 2, stk. 1, fastsatte målsætning har Europol endvidere til opgave:

1) at uddybe den specialviden, som medlemsstaternes kompetente myndigheder bruger i forbindelse med politimæssig efterforskning, og tilbyde rådgivning i forbindelse med sådan efterforskning

2) at stille strategiske efterretninger til rådighed for derved at lette og fremme en effektiv og rationel anvendelse af de ressourcer, som på nationalt plan er disponible til operativ indsats

3) at udarbejde generelle situationsrapporter.

3. Inden for rammerne af målsætningen i artikel 2, stk. 1, kan Europol endvidere afhængigt af sine personale- og budgetmæssige muligheder og inden for de grænser, Styrelsesrådet fastsætter, støtte medlemsstaterne med rådgivning og forskning på følgende områder:

1) uddannelse af de pågældende myndigheders personale

2) disse myndigheders organisation og materiel

3) metoder til kriminalitetsforebyggelse

4) kriminaltekniske og kriminologiske metoder samt metoder til politimæssig efterforskning.

Artikel 4

Nationale enheder

1. Hver medlemsstat opretter eller udpeger en national enhed, som skal varetage de opgaver, der er anført i denne artikel.

2. Den nationale enhed er det eneste forbindelsesled mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder. Forbindelserne mellem den nationale enhed og de kompetente myndigheder er underlagt national ret, herunder de forfatningsmæssige bestemmelser.

3. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de nationale enheder kan udføre

deres arbejde, herunder at de nationale enheder får adgang til relevante nationale data.

4. Den nationale enhed har til opgave

1) uopfordret at meddele Europol de oplysninger og efterretninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver

2) at besvare anmodninger fra Europol om oplysninger, efterretninger og rådgivning

3) at holde disse oplysninger og efterretninger ajour

4) at udnytte og videregive oplysninger og efterretninger til brug for de kompetente myndigheder i overensstemmelse med national ret

5) at anmode Europol om rådgivning, oplysninger, efterretninger og analyser

6) at videregive oplysninger til Europol med henblik på lagring i de edb-baserede datasamlinger

7) at sørge for, at enhver udvæksling af oplysninger med Europol finder sted på retmæssig vis.

5. En national enhed er med forbehold af medlemsstaternes ansvar som anført i artikel K.2, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union i det enkelte tilfælde ikke forpligtet til at videregive de oplysninger og efterretninger, der er omhandlet i stk. 4, nr. 1, 2 og 6, samt i artikel 8 og 10, såfremt videregivelsen

1) skader væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, eller

2) bringer gennemførelsen af igangværende undersøgelser eller en persons sikkerhed i fare, eller

3) vedrører oplysninger, der henhører under særlige efterretningstjenester eller særlig efterretningsvirksomhed, der angår statens sikkerhed.

6. De nationale enheders udgifter til kommunikation med Europol påhviler medlemsstaterne og afholdes ikke af Europol, bortset fra udgifterne til forbindelsen.

7. Lederne af de nationale enheder mødes for at bistå Europol med råd, når det er nødvendigt.

Artikel 5

Forbindelsesofficerer

1. Hver national enhed udstationerer mindst én forbindelsesofficer ved Europol. Det antal forbindelsesofficerer, som medlemsstaterne kan udstationere ved Europol, fastlægges af Styrelsesrådet ved enstemmig afgørelse; Styrelsesrådet kan til enhver tid ændre afgørelsen med enstemmighed. Medmindre andet er fastsat i denne konvention, er forbindelsesofficererne underlagt den udsendende medlemsstats nationale ret.

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/7

2. Forbindelsesofficererne er af deres respektive nationale enhed bemyndiget til at varetage dennes interesser ved Europol i overensstemmelse med den udsendende medlemsstats nationale ret og de bestemmelser, der gælder for Europolis virke.

3. Med forbehold af artikel 4, stk. 4 og 5, og inden for rammerne af den i artikel 2, stk. 1, fastsatte målsætning bidrager forbindelsesofficererne til udvekslingen af oplysninger mellem de nationale enheder, der har udsendt dem, og Europol, bl. a. ved

- 1) at videregive oplysninger fra de udsendende nationale enheder til Europol
- 2) at videresende oplysninger fra Europol til udsendende nationale enheder, og
- 3) at samarbejde med Europolis personale ved at formidle oplysninger til dem og rådgive dem ved analysen af oplysninger, som vedrører den udsendende medlemsstat.

4. Forbindelsesofficererne bistår samtidig i overensstemmelse med national ret og inden for rammerne af målsætningen i artikel 2, stk. 1, ved udvekslingen af oplysninger fra de nationale enheder og ved koordineringen af de deraf følgende foranstaltninger.

5. Såfremt det er nødvendigt for udførelsen af de i stk. 3 omhandlede opgaver, har forbindelsesofficererne ret til at søge oplysninger i de forskellige databaser i overensstemmelse med de passende bestemmelser i de relevante artikler.

6. Artikel 25 finder tilsvarende anvendelse på forbindelsesofficerernes virke.

7. Medmindre andet er fastsat i denne konvention, fastsættes forbindelsesofficerernes rettigheder og pligter over for Europol af Styrelsesrådet med enstemmighed.

8. Forbindelsesofficererne nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2.

9. Europol stiller vederlagsfrit de lokaler, som er nødvendige for forbindelsesofficerernes arbejde, til rådighed for medlemsstaterne i Europol-bygningen. Alle andre udgifter i forbindelse med udstationeringen af forbindelsesofficerer afholdes af de udsendende medlemsstater; dette gælder også for udgifterne til deres materiel, medmindre Styrelsesrådet under opstillingen af Europolis budget i enkelte tilfælde træffer anden afgørelse med enstemmighed.

Artikel 6

Edb-baserede datasamlinger

1. Europol fører edb-baserede datasamlinger, der omfatter:

- 1) et informationssystem, som nævnt i artikel 7, der har et begrænset og nøjagtigt fastlagt indhold, der gør det muligt hurtigt at finde de oplysninger, medlemsstaterne og Europol ligger inde med
- 2) arbejdsdatabaserne, som nævnt i artikel 10, der oprettes for perioder af forskellig varighed i analysøjemed, og som indeholder udførlige oplysninger, og
- 3) et indekssystem, som indeholder data fra den i nr. 2 omhandlede analysedatabase efter bestemmelserne i artikel 11.

2. De af Europol oprettede edb-baserede datasamlinger må under ingen omstændigheder samkøres med andre edb-systemer bortset fra de nationale enheders edb-systemer.

AFSNIT II

INFORMATIONSSYSTEM

Artikel 7

Oprettelse af informationssystemet

1. Med henblik på at løse sine opgaver opretter og fører Europol et edb-baseret informationssystem. Informationssystemet, hvori oplysninger indlæses direkte dels af medlemsstaterne repræsenteret ved deres nationale enheder og forbindelsesofficererne under overholdelse af deres nationale procedurer og dels af Europol, for så vidt angår oplysninger fra tredjelande og eksterne organisationer samt oplysninger fra analyser, er med henblik på søgning umiddelbart tilgængelig for de nationale enheder, forbindelsesofficererne, Europolis direktør, vicedirektører og sikkerhedsgodkendte ansatte.

De nationale enheders direkte adgang til informationssystemet, for så vidt angår personer omhandlet i artikel 8, stk. 1, nr. 2, er begrænset til de personoplysninger, der er anført i artikel 8, stk. 2. De kan efter anmodning få adgang til alle oplysningerne gennem forbindelsesofficererne til brug for en bestemt efterforskningsopgave.

2. Europol:

- 1) skal sørge for, at samarbejdsbestemmelserne vedrørende informationssystemet og bestemmelserne om føring af dette overholdes, og
- 2) er ansvarlig for, at informationssystemet fungerer teknisk og driftsmæssigt korrekt. Europol træffer

navnlig alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 21 og 25 nævnte foranstaltninger vedrørende informationssystemet gennemføres forskriftsmæssigt.

3) I de enkelte medlemsstater er den nationale enhed ansvarlig for kommunikationen med informationssystemet. Den har bl. a. ansvaret for de i artikel 25 omhandlede datasikkerhedsforanstaltninger, som anvendes på den pågældende medlemsstats område, for overholdelsen af reglerne i artikel 21 og for den forskriftsmæssige gennemførelse af denne konvention i enhver anden henseende i det omfang, det kræves efter medlemsstatens love, administrative bestemmelser og procedurer.

Artikel 8

Informationssystemets indhold

1. Der må i informationssystemet kun lagres, ændres og anvendes oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Europols opgaver, med undtagelse af oplysninger vedrørende »hermed forbundne strafbare handlinger«, jf. artikel 2, stk. 3, andet afsnit. De indlæste oplysninger vedrører:

- 1) personer, der i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale ret mistænkes for at have begået eller gjort sig medskyldige i en strafbar handling, der henhører under Europols kompetence i henhold til artikel 2, eller som er dømt for en sådan strafbar handling
- 2) personer, om hvem visse alvorlige faktiske forhold i overensstemmelse med national ret giver berettiget formodning om, at de vil begå strafbare handlinger, som henhører under Europols kompetence i medfør af artikel 2.

2. Personoplysninger som omhandlet i stk. 1 må kun omfatte følgende:

- 1) efternavn, pigenavn, fornavne og eventuelt kaldenavn eller påtaget navn
- 2) fødselsdato og fødested
- 3) nationalitet
- 4) køn
- 5) om nødvendigt, andre kendetegn, som kan tjene til at identificere personen, herunder særlige fysiske kendetegn, som er uforanderlige og objektive.

3. Ud over de i stk. 2 omhandlede oplysninger og angivelse af Europol eller den nationale enhed, der har foretaget indlæsningen, må følgende yderligere oplysninger vedrørende de personer, som omhandles i stk. 1, lagres, ændres og anvendes i informationssystemet:

- 1) strafbare handlinger, sådanne handlingers art, gerningsstidspunkt og gerningssted

- 2) midler, som er benyttet ved strafbare handlinger, eller som vil kunne benyttes
- 3) de sagsbehandlende tjenestesteder og deres journalnumre
- 4) mistanke om medlemskab af en kriminel organisation
- 5) tidligere straffe, hvis de vedrører strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence, jf. artikel 2.

Sådanne oplysninger kan også indlæses, hvis de endnu ikke indeholder personoplysninger. Hvis Europol selv indlæser oplysninger, tilføjes der foruden journalnummeret en bemærkning om, hvorvidt de pågældende oplysninger er meddelt af en udenforstående eller er resultatet af Europols eget analysearbejde.

4. Yderligere oplysninger vedrørende de persongrupper, der omhandles i stk. 1, som de nationale enheder og Europol sidder inde med, kan på anmodning videregives til enhver national enhed eller Europol. De nationale enheders videregivelse af oplysninger foregår under overholdelse af national ret.

Hvis sådanne yderligere oplysninger vedrører en eller flere »hermed forbundne strafbare handlinger«, som defineret i artikel 2, stk. 3, andet afsnit, ledsages de oplysninger, der er lagret i informationssystemet, af en bemærkning om, at der forekommer »hermed forbundne strafbare handlinger«, således at de nationale enheder og Europol har mulighed for at udveksle oplysninger om de »hermed forbundne strafbare handlinger«.

5. Hvis sagen mod den pågældende person indstilles endeligt, eller hvis vedkommende frikendes, skal de oplysninger, som denne afgørelse vedrører, slettes.

Artikel 9

Adgang til informationssystemet

1. Retten til direkte at indlæse oplysninger og foretage søgning i informationssystemet er forbeholdt de nationale enheder, forbindelsesofficererne, samt Europols direktør, vicedirektører og sikkerhedsgodkendte ansatte. Det er tilladt at foretage søgning, hvis det er nødvendigt for udførelsen af en konkret opgave og sker i overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og procedurer, som gælder for den enhed, der foretager søgningen, medmindre denne konvention indeholder mere vidtgående bestemmelser herom.

2. Kun den enhed, der har indlæst de pågældende oplysninger, må ændre, rette eller slette dem. Hvis en enhed har grund til at antage, at oplysninger, som omhandles i artikel 8, stk. 2, er ukorrekte, eller hvis den ønsker at supplere dem, meddeler den straks dette til den enhed, der har foretaget indlæsningen, og denne har pligt til straks at kontrollere meddelelsen og om nødvendigt

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/9

straks at ændre, supplere, rette eller slette de pågældende oplysninger. Hvis der er lagret oplysninger vedrørende en person i medfør af artikel 8, stk. 3, kan alle enheder indlæse yderligere oplysninger i medfør af artikel 8, stk. 3, for at supplere dem. Hvis disse oplysninger klart er indbyrdes modstridende, rådfører de pågældende enheder sig med hinanden. Hvis en enhed har til hensigt at slette alle de oplysninger, den har indlæst om en given person i medfør af artikel 8, stk. 2, og hvis der af andre enheder er indlæst oplysninger i medfør af artikel 8, stk. 3, om vedkommende person, overgår det databeskyttelsesretlige ansvar, jf. artikel 15, stk. 1, og retten til at ændre, supplere, rette og slette disse oplysninger, jf. artikel 8,

stk. 2, til den enhed, der som den anden har indlæst oplysninger i medfør af i artikel 8, stk. 3, om vedkommende person. Den enhed, der ønsker, at oplysningerne slettes, underretter den enhed, som det databeskyttelsesretlige ansvar overgår til.

3. Den enhed, der foretager søgning, indlæsning eller ændringer i informationssystemet, er ansvarlig for, at dette sker på lovlig vis; den pågældende enhed skal kunne identificeres. Videregivelsen af oplysninger mellem de nationale enheder og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne sker i overensstemmelse med national ret.

AFSNIT III

ANALYSEDATABASER

Artikel 10

Indsamling, behandling og anvendelse af personoplysninger

1. Hvis det er nødvendigt for at opfylde målsætningen i artikel 2, stk. 1, kan Europol med henblik på specifikke analyse-opgaver i andre databaser foruden personoplysninger lagre, ændre og anvende oplysninger om strafbare handlinger, der henhører under Europol's kompetence i medfør af artikel 2, stk. 2, og herunder de hermed forbundne strafbare handlinger i artikel 2, stk. 3; andet afsnit, og som vedrører:

- 1) de i artikel 8, stk. 1, omhandlede personer;
- 2) personer, der kan tænkes at blive indkaldt som vidner i forbindelse med undersøgelser af de pågældende strafbare handlinger eller ved en efterfølgende straffesag
- 3) personer, der har været offer for en af de pågældende strafbare handlinger, eller i forbindelse med hvem omstændighederne giver grund til at antage, at de kan blive offer for en sådan strafbar handling
- 4) kontakt- og ledsagepersoner, samt
- 5) personer, som kan give oplysninger om de pågældende strafbare handlinger.

Indsamling, lagring og behandling af oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, første punktum, i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, er kun tilladt, hvis der er strengt nødvendigt af hensyn til den pågældende databases formål, og hvis disse oplysninger supplerer andre personoplysninger, der er registreret i samme database. Det er forbudt at udvælge en særlig personkategori udelukkende på grundlag af artikel 6, første punktum, i

Europarådets konvention af 28. januar 1981, og derved overtræde ovennævnte bestemmelser om databasens formål.

Rådet vedtager med enstemmighed i henhold til proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union på forslag af Styrelsesrådet gennemførelsesbestemmelserne (registerforskrifterne) for databaserne, der navnlig skal indeholde nærmere enkeltheder vedrørende karakteren af de personoplysninger, der er nævnt i denne artikel, bestemmelser om datasikkerhed og intern kontrol med anvendelsen heraf.

2. Disse databaser oprettes i analyseøjemed, dvs. indsamling, behandling eller anvendelse af oplysninger med det formål at bistå ved politimæssig efterforskning. For hvert analyseprojekt skal der nedsættes en analysegruppe, i hvilken følgende deltagere skal arbejde nært sammen i overensstemmelse med de funktioner og opgaver, der er fastlagt i artikel 3, stk. 1 og 2, og artikel 5, stk. 3:

- 1) Analytikere og andre ansatte ved Europol, der udpeges af Europol's direktion. Kun analytikerne har beføjelse til at indlæse og søge oplysninger i den pågældende database.
- 2) Forbindelsesofficerer og/eller eksperter fra de medlemsstater, der har leveret oplysningerne, eller som er berørt af analysen, jf. stk. 6.

3. Efter anmodning fra Europol eller på eget initiativ videregiver de nationale enheder med forbehold af artikel 4, stk. 5, Europol alle oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af Europol's opgaver som fastsat i artikel 3, stk. 1, nr. 2. Medlemsstaterne videregiver kun oplysningerne, såfremt de også efter national ret i vedkommende medlemsstat må behandles med henblik på forebyggelse, bekæmpelse eller analyse af strafbare handlinger.

De nationale enheder kan under hensyn til de pågældende oplysningers sensitivitet sende dem direkte til analysegrupperne på den mest hensigtsmæssige måde via eller uden om vedkommende forbindelsesofficer.

4. Hvis Europol for at udføre sine opgaver i henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 2, har et berettiget behov for yderligere informationer udover de i stk. 3 omhandlede oplysninger, kan Europol anmode

- 1) De Europæiske Fællesskaber og de offentligretlige institutioner, der er oprettet i medfør af traktaterne om oprettelse af Fællesskaberne
- 2) andre offentligretlige institutioner, der er oprettet inden for rammerne af Den Europæiske Union
- 3) organisationer, der er oprettet på grundlag af en konvention mellem to eller flere af Den Europæiske Unions medlemsstater
- 4) tredjelande
- 5) internationale organisationer og de offentligretlige institutioner, der henhører under dem
- 6) andre offentligretlige institutioner, der er oprettet på grundlag af en konvention mellem to eller flere lande, samt
- 7) Den Internationale Kriminalpolitiorganisation (Interpol)

om at meddele tilsvarende oplysninger på den mest hensigtsmæssige måde. Disse forskellige instanser kan ligeledes på eget initiativ, på samme vilkår og ad samme kanaler, videregive sådanne oplysninger til Europol. Rådet fastsætter med enstemighed efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union og efter høring af Styrelsesrådet de regler, Europol skal overholde på området.

5. Hvis der i andre konventioner indrømmes Europol ret til at foretage elektronisk datasøgning i andre informationssystemer, må Europol indhente personoplysninger ad denne vej, hvis det er nødvendigt for udførelsen af Europols opgaver i henhold til artikel 3, stk. 1, nr. 2.

6. Hvis en analyse er af generel og strategisk karakter, har samtlige medlemsstater gennem deres forbindelsesofficerer og/eller eksperter fuld adgang til resultaterne deraf, blandt andet de rapporter, Europol udarbejder.

Hvis en analyse drejer sig om specifikke tilfælde, der ikke vedrører samtlige medlemsstater, og den har et direkte operationelt formål, deltager repræsentanterne for følgende medlemsstater:

- 1) de medlemsstater, hvorfra de oplysninger, der har ført til beslutningen om at oprette analysedatabasen, eller som er direkte berørt af dem, stammer, eller de medlemsstater, som analysegruppen på et senere tidspunkt opfordrer til at deltage i arbejdet, fordi de ligeledes bliver berørt

- 2) de medlemsstater, der ved søgning i indekssystemet bliver klar over, at de har behov for at få kendskab til bestemte oplysninger, og som gør dette gældende på de betingelser, der er fastsat i stk. 7.

7. De dertil bemyndigede forbindelsesofficerer gør behovet for at få adgang til oplysningerne gældende. Hver medlemsstat udpeger og bemyndiger et begrænset antal forbindelsesofficerer med henblik herpå. Listen over disse tilstilles Styrelsesrådet.

For at dokumentere behovet for at få adgang til oplysningerne, jf. stk. 6, udarbejder forbindelsesofficeren en skriftlig begrundelse, som påtegnes af den myndighed, han hører under i sit land; begrundelsen meddeles til alle analysedeltagerne. Vedkommende kan herefter uden videre deltage i den igangværende analyse.

Hvis analysegruppen har indvendinger mod, at forbindelsesofficeren deltager uden videre, udsættes den pågældendes deltagelse i analysearbejdet i det tidsrum, det tager at gennemføre en forligsprocedure, som kan have tre faser:

- 1) analysedeltagerne bestræber sig på at nå til enighed med den forbindelsesofficer, der har gjort sit behov for at få kendskab til bestemte oplysninger gældende; de har en frist på højst otte dage
- 2) hvis de ikke når til enighed, mødes cheferne for vedkommende nationale enheder samt Europols ledelse inden for de efterfølgende tre dage
- 3) hvis der fortsat er uenighed, skal de berørte parter repræsentanter i Europols Styrelsesråd afholde møde inden otte dage. Hvis den berørte medlemsstat ikke frafalder sit krav om at få adgang til oplysningerne, beslutter det ved konsensus, at den uden videre kan deltage.

8. Det er alene den medlemsstat, der videregiver en oplysning til Europol, der bedømmer graden af dens sensitivitet og ændringer heri. Videregivelse eller operationel anvendelse af en analyseoplysning skal besluttes efter samråd mellem analysedeltagerne. En medlemsstat, som får adgang til en igangværende analyse, må hverken videregive eller anvende oplysninger uden forudgående samtykke fra de medlemsstater, der først og fremmest er berørt.

Artikel 11

Indekssystem

1. Europol udarbejder et indekssystem for de oplysninger, der er lagret i databaserne i henhold til artikel 10, stk. 1.
2. Europols direktør, vicedirektører, behørigt sikkerhedsgodkendte ansatte og forbindelsesofficererne har ret

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/11

til at søge oplysninger i indekssystemet. Indekssystemet skal være udformet således, at den forbindelsesofficer, der søger i det, på grundlag af de konsulterede oplysninger tydeligt ser, at de i artikel 6, stk. 1, nr. 2, og artikel 10, stk. 1, omhandlede databaser indeholder oplysninger, som vedrører den udsendende medlemsstat.

Forbindelsesofficerens adgang til systemet udformes således, at det er muligt at fastslå, om en oplysning er lagret eller ej, men samtidig således at det ikke er muligt at foretage sammenkædninger eller drage konklusioner med hensyn til databasernes indhold.

3. Styrelsesrådet fastsætter med enstemmighed de nærmere regler for indekssystemets indretning.

Artikel 12

Oprettelsesbestemmelser

1. For hver database med personoplysninger, som Euro-pol fører med henblik på at udføre sine opgaver, jf. artikel 10, skal Euro-pol i oprettelsesbestemmelser, der skal have Styrelsesrådets samtykke, fastlægge følgende:

- 1) databasens betegnelse
- 2) formålet med databasen
- 3) den personkreds, man agter at indsamle oplysninger om

- 4) typen af de oplysninger, der skal lagres, og eventuelt de strengt nødvendige oplysninger, der er omhandlet i artikel 6, første punktum, i Europarådets konvention af 28. januar 1981
- 5) de forskellige typer af personoplysninger, der giver adgang til databasen (adgangskrav)
- 6) overdragelse eller indlæsning af de oplysninger, der skal lagres
- 7) betingelserne for videregivelse af databaselagrede personoplysninger, herunder til hvilke modtagere og efter hvilken procedure
- 8) frister for gennemgang af lagrede oplysninger og for lagring af oplysninger
- 9) registreringsmetode (logning).

Den fælles kontrolinstans, der er omhandlet i artikel 24, underrettes straks af Europols direktør om udkastet til oprettelsesbestemmelser vedrørende den enkelte database og får tilsendt sagsakterne, således at den over for Styrelsesrådet kan fremsætte de bemærkninger, den måtte finde nødvendige.

2. Hvis det på grund af tidspres ikke er muligt at opnå Styrelsesrådets samtykke som fastsat i stk. 1, kan direktøren på eget initiativ eller på anmodning af de berørte medlemsstater ved en begrundet afgørelse beslutte at oprette en database. Han skal samtidig underrette medlemmerne af Styrelsesrådet herom. Proceduren i stk. 1 skal derpå straks indledes og gennemføres hurtigst muligt.

AFSNSIT IV

FÆLLES BESTEMMELSER OM BEHANDLING AF OPLYSNINGER

Artikel 13

Underretningspligt

Euro-pol underretter straks de enkelte nationale enheder samt på disses anmodning deres forbindelsesofficerer om de oplysninger, som vedrører den enkelte medlemsstat, og om de konstaterede sammenhænge mellem strafbare handlinger, der henhører under Europols kompetence i henhold til artikel 2. Oplysninger og efterretninger om andre alvorlige strafbare handlinger, som Euro-pol får kendskab til under udførelsen af sine opgaver, kan ligeledes videregives.

Artikel 14

Databeskyttelsesniveau

1. Som led i gennemførelsen af denne konvention fastsætter medlemsstaterne, for så vidt angår behandlingen af personoplysninger i databaser, senest ved konventionens ikrafttræden i deres nationale ret de nødvendige bestem-

melser til at sikre en databeskyttelsesstandard på mindst samme niveau som det, der følger af gennemførelsen af principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981, og de tager i den forbindelse hensyn til anbefaling R(87) 15 om politiets anvendelse af personoplysninger, der blev vedtaget af Europarådets Ministerudvalg den 17. september 1987.

2. Videregivelse af personoplysninger i henhold til denne konvention må først finde sted, når de databeskyttelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, er trådt i kraft i hver af de medlemsstater, som er involveret i videregivelsen.

3. Ved indsamlingen, behandlingen og anvendelsen af personoplysninger overholder Euro-pol principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 og anbefaling R(87) 15 fra Europarådets Ministerudvalg af 17. september 1987.

Europol overholder ligeledes disse principper for oplysninger, som ikke er edb-baserede, og som Europol opbevarer i registre, dvs. enhver struktureret samling af personoplysninger, som er tilgængelig efter nærmere fastlagte kriterier.

Artikel 15

Databeskyttelsesansvar

1. Med forbehold af andre bestemmelser i denne konvention påhviler databeskyttelsesansvaret for oplysninger lagret i Europol og navnlig for den retmæssige karakter af indsamling, videregivelse til Europol, indlæsning såvel som for oplysningernes korrekthed og ajourføring samt lagringsfristens overholdelse følgende:

- 1) den medlemsstat, der har indlæst eller videregivet de pågældende oplysninger
- 2) Europol, for så vidt angår oplysninger modtaget fra tredjepart, eller som er resultatet af Europols analysearbejde.

2. Med forbehold af andre bestemmelser i denne konvention er Europol endvidere ansvarlig for edb-behandlingen af alle de oplysninger, Europol har modtaget og behandler, hvad enten de findes i det informationssystem, der er omhandlet i artikel 8, i analysedatabaserne, der er oprettet efter artikel 10, eller i indekssystemet, jf. artikel 11 eller i de registre, der omhandles i artikel 14, stk. 3.

3. Europol lagrer oplysningerne på en sådan måde, at det kan konstateres, hvilken medlemsstat eller tredjepart der har videregivet dem, eller om de er resultatet af Europols analysearbejde.

Artikel 16

Bestemmelser om registrering (logning)

Europol registrerer i gennemsnit mindst hver tiende søgning — og hver enkelt søgning i det i artikel 7 omhandlede informationssystem — efter personoplysninger med henblik på at kontrollere lovligheden af søgningen. De oplysninger, der registreres, må kun anvendes til dette formål af Europol og af de i artikel 23 og 24 nævnte kontrolinstanser; de skal slettes efter seks måneder, medmindre oplysningerne stadig er nødvendige for en igangværende kontrol. Styrelsesrådet fastsætter de nærmere bestemmelser efter høring af den fælles kontrolinstans.

Artikel 17

Databenyttelsesregler

1. Personoplysninger fra informationssystemet, indekssystemet eller analysedatabaserne og oplysninger, der er videregivet på anden hensigtsmæssig måde, må kun

videregives eller anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder til at forebygge og bekæmpe de former for kriminalitet, der henhører under Europols kompetence, samt til at forebygge og bekæmpe andre former for grov kriminalitet.

Anvendelsen af oplysningerne i første afsnit skal ske under overholdelse af lovgivningen i den for benyttelsesmyndigheden ansvarlige medlemsstat.

Europol må kun anvende de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, til at udføre de opgaver, der er fastsat i artikel 3.

2. Hvis den videregivende medlemsstat eller en i artikel 10, stk. 4, omhandlet stat eller ekstern organisation gør opmærksom på særlige begrænsninger i brugen af bestemte oplysninger i den pågældende medlemsstat eller hos den pågældende tredjepart, skal disse begrænsninger også overholdes af brugeren, bortset fra det særlige tilfælde, hvor der i henhold til national ret skal gøres undtagelser fra begrænsninger i brugen af oplysningerne til fordel for de retshåndhævende myndigheder, lovgivningsinstanser eller andre uafhængige instanser, der er oprettet ved lov og har til opgave at kontrollere de kompetente nationale myndigheder i artikel 2, stk. 4. I så fald kan oplysningerne kun anvendes efter forudgående høring af den medlemsstat, oplysningerne stammer fra, og denne stats interesser og synspunkter skal i videst muligt omfang efterkommes.

3. Benyttelse af oplysningerne til andre formål eller af andre myndigheder end dem, der er nævnt i artikel 2, kan kun finde sted efter forudgående tilladelse fra den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, for så vidt som denne medlemsstats nationale ret tillader det.

Artikel 18

Videregivelse af oplysninger til tredjelande og eksterne organisationer

1. Europol kan videregive lagrede personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer, jf. artikel 10, stk. 4, på de betingelser, der er fastsat i stk. 4 i denne artikel, såfremt:

- 1) det er nødvendigt i de enkelte tilfælde for at forebygge eller bekæmpe kriminalitet, der henhører under Europols kompetence i henhold til artikel 2
- 2) vedkommende tredjeland eller organisation sikrer et tilstrækkeligt højt beskyttelsesniveau, og
- 3) det er tilladt ifølge de generelle regler, jf. stk. 2.

2. Rådet fastlægger efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union og under hensyn til de i stk. 3 nævnte forhold med enstemmighed almindelige regler for Europols videregivelse af personoplysninger til

tredjelande og eksterne organisationer, jf. artikel 10, stk. 4. Styrelsesrådet forbereder Rådets beslutning og hører den fælles kontrolinstans, der er nævnt i artikel 24.

3. Spørgsmålet om, hvorvidt vedkommende tredjeland eller eksterne organisation, jf. artikel 10, stk. 4, sikrer et tilstrækkeligt højt beskyttelsesniveau, vurderes på grundlag af alle de forhold, som spiller en rolle ved videregivelsen af personoplysninger; der tages især hensyn til

- 1) oplysningernes art
- 2) formålet med oplysningerne
- 3) varigheden af den planlagte behandling, og
- 4) de almindelige eller særlige bestemmelser, som gælder for tredjelændene og de eksterne organisationer, jf. artikel 10, stk. 4.

4. Hvis Europol har modtaget oplysningerne fra en medlemsstat, må Europol kun videregive dem til tredjelands og eksterne organisationer, hvis den pågældende medlemsstat giver sit samtykke hertil. Medlemsstaten kan med henblik herpå give et forudgående samtykke, som kan være generelt eller begrænset, og som til enhver tid kan tilbagekaldes.

Hvis oplysningerne ikke stammer fra en medlemsstat, skal Europol sikre sig, at videregivelsen

- 1) ikke vil kunne forhindre en medlemsstats forskriftsmæssige udførelse af opgaver, der henhører under dens kompetence
- 2) ikke bringer en medlemsstats sikkerhed eller offentlige orden i fare eller på anden måde risikerer at skade den.

5. Europol er ansvarlig for videregivelsens lovlighed. Europol skal registrere videregivelsen og begrundelsen herfor. Der gives kun tilladelse til videregivelsen, hvis modtageren giver tilsagn om, at oplysningerne kun vil blive anvendt til det formål, hvortil de er blevet videregivet. Dette gælder ikke for videregivelsen af personoplysninger efter anmodning fra Europol.

6. Hvis videregivelsen, jf. stk. 1, vedrører klassificerede oplysninger, kan den kun tillades, hvis der findes en klassificeringsaftale mellem Europol og modtageren.

Artikel 19

Egenaces

1. En person, der ønsker at gøre brug af sin ret til egenaces til oplysninger lagret i Europol, eller til at få dem kontrolleret, kan vederlagsfrit fremsætte anmodning herom i enhver medlemsstat til den kompetente nationale

myndighed, som straks forelægger anmodningen for Europol og meddeler den pågældende, at han vil få svar direkte fra Europol.

2. Europol skal foretage en fuldstændig behandling af anmodningen senest tre måneder efter, at medlemsstatens kompetente nationale myndighed har modtaget den.

3. Den enkeltes ret til egenaces eller til at få oplysningerne kontrolleret skal udøves i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende gør den gældende under hensyn til følgende bestemmelser:

Når medlemsstatens ret foreskriver, at oplysninger skal udleveres, afslås udleveringen dog, hvis det er nødvendigt:

- 1) for at Europol kan udføre sine opgaver behørigt
- 2) for at beskytte medlemsstaternes sikkerhed og den offentlige orden eller for at bekæmpe strafbare handlinger
- 3) for at beskytte tredjemands rettigheder og friheder

og den berørte persons interesse i udleveringen af oplysninger således ikke kan betragtes som mest tungtvæjende.

4. Retten til at få udleveret oplysningerne udøves under overholdelse af stk. 3 efter følgende procedure:

- 1) For så vidt angår oplysninger, der er lagret i informationssystemet, som omhandlet i artikel 8, kan der ikke træffes beslutning om at udlevere oplysningerne med mindre den medlemsstat, der har indlæst dem, eller de medlemsstater, der direkte er berørt af udleveringen, forudgående har haft lejlighed til at tage stilling hertil; denne stillingtagen kan indebære, at det afslås at udlevere oplysningerne. De oplysninger, der kan udleveres, samt den nærmere fremgangsmåde ved udleveringen oplyses af den medlemsstat, der har indlæst oplysningerne.
- 2) For så vidt angår oplysninger, som Europol har lagret i informationssystemet, skal de medlemsstater, som er direkte berørt af udleveringen, forudgående have haft lejlighed til at tilkendegive deres stilling, hvilket kan indebære, at det afslås at udlevere oplysningerne.
- 3) For så vidt angår oplysninger, der er lagret i analyse-databaserne, som omhandlet i artikel 10, afhænger udleveringen af, om Europol og de medlemsstater, der deltager i analysen, som omhandlet i artikel 10, stk. 2, eller de medlemsstater, der er direkte berørt af udleveringen, giver deres samtykke.

Hvis en eller flere medlemsstater eller Europol har tilkendegivet deres modstand mod udleveringen af oplysningerne, underretter Europol den pågældende om, at den

har foretaget kontrollen uden at anføre forhold, som kan afsløre, om den pågældende er registreret eller ej.

5. Retten til kontrol af oplysninger udøves efter følgende fremgangsmåde:

Når den gældende nationale ret ikke foreskriver, at oplysninger skal udleveres, eller hvis det blot drejer sig om en anmodning om kontrol, foretager Europol i nært samarbejde med vedkommende nationale myndigheder kontrollen og underretter den pågældende om, at kontrollen er foretaget uden at anføre forhold, som kan afsløre, om den pågældende er registreret eller ej.

6. I sit svar på en anmodning om kontrol af eller adgang til oplysninger underretter Europol den pågældende om, at han kan indgive klage til den fælles kontrolinstans, hvis han ikke er tilfreds med afgørelsen. Vedkommende kan ligeledes indgive klage til den fælles kontrolinstans, hvis han ikke har modtaget svar på sin anmodning inden for de i denne artikel anførte frister.

7. Hvis den pågældende ind giver klage til den fælles kontrolinstans, der er omhandlet i artikel 24, behandles den af denne myndighed.

Når klagen vedrører udleveringen af oplysninger, der er indlæst i informationssystemet af en medlemsstat, træffer den fælles kontrolinstans afgørelse i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, som har modtaget anmodningen. Den fælles kontrolinstans hører forudgående den nationale kontrolinstans eller den kompetente domstol i den medlemsstat, oplysningen stammer fra. Den foretager derefter de nødvendige undersøgelser, bl. a. for at konstatere, om afgørelsen om at afslå anmodningen er truffet i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 3 og stk. 4, nr. 1, i denne artikel. I så fald træffes afgørelsen, der kan gå så vidt som til at afslå anmodningen om udlevering, af den fælles kontrolinstans efter nøje koordinering med den nationale kontrolinstans eller den kompetente domstol.

Når klagen vedrører udleveringen af oplysninger, der er indlæst i informationssystemet af Europol, eller oplysninger, der er lagret i analysedatabaserne, og hvis Europol eller en medlemsstat fortsat modsætter sig udlevering, kan den fælles kontrolinstans efter at have hørt Europol eller medlemsstaten kun tilsidesætte denne afvisning, hvis et flertal på to tredjedele af dens medlemmer går ind for det. Hvis der ikke er et sådant flertal, meddeler den fælles kontrolinstans den pågældende, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, uden at der anføres noget, som kan afsløre, om han er registreret eller ej.

Når klagen vedrører kontrol af oplysninger, der er indlæst i informationssystemet af en medlemsstat, sikrer den

fælles kontrolinstans sig, at de nødvendige undersøgelser er foretaget på korrekt vis efter nøje koordinering med den nationale kontrolinstans i den medlemsstat, der har indlæst oplysningerne. Den fælles kontrolinstans meddeler den pågældende, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, uden at der anføres noget, som kan afsløre, om vedkommende er registreret eller ej.

Når klagen vedrører kontrol af oplysninger, der er indlæst i informationssystemet af Europol, eller oplysninger, der er lagret i analysedatabaserne, sikrer den fælles kontrolinstans sig, at Europol har foretaget de nødvendige undersøgelser på korrekt vis. Den fælles kontrolinstans meddeler den pågældende, at der er foretaget nødvendige undersøgelser, uden at der anføres noget, som kan afsløre, om vedkommende er registreret eller ej.

8. Ovennævnte bestemmelser finder tilsvarende anvendelse på ikke-automatiserede oplysninger, som Europol ligger inde med i registre, dvs. enhver struktureret samling af personoplysninger, der er tilgængelige efter nærmere fastlagte kriterier.

Artikel 20

Rettelse og sletning af oplysninger

1. Hvis det viser sig, at oplysninger, som lagres hos Europol, og som er blevet videregivet af tredjelande eller eksterne organisationer, eller som er resultatet af Europol's analysevirksomhed, er ukorrekte, eller at indlæsning og lagring af dem er i strid med denne konvention, skal Europol rette eller slette dem.

2. Hvis oplysninger, som er ukorrekte eller i strid med denne konvention, videregives direkte til Europol af en medlemsstat, har denne pligt til at rette eller slette dem i samarbejde med Europol. Hvis ukorrekte oplysninger meddeles gennem en anden passende instans, eller hvis fejlene i oplysningerne fra medlemsstaterne skyldes fejl i indlæsningen eller en indlæsning, der er i strid med bestemmelserne i denne konvention, eller hvis fejlene skyldes, at Europol har indlæst dem, accepteret dem eller lagret dem forkert eller i strid med bestemmelserne i denne konvention, skal Europol rette eller slette dem i samarbejde med de berørte medlemsstater.

3. I de i stk. 1 og 2 nævnte tilfælde skal alle modtagere af de pågældende oplysninger straks underrettes. Modtagerne skal ligeledes rette eller slette dem.

4. Enhver har ret til at anmode Europol om, at fejlagtige oplysninger vedrørende den pågældende rettes eller slettes.

Europol underretter den pågældende om, at rettelser eller sletninger af de oplysninger, der vedrører ham, er blevet foretaget. Hvis den pågældende ikke er tilfreds med Europol's svar, eller hvis han ikke har fået svar inden for

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/15

en frist på tre måneder, kan han indbringe sagen for den fælles kontrolinstans.

Artikel 21

Frister for lagring og sletning af oplysninger i databaser

1. Europol lagrer kun oplysninger i databaser så længe, det er nødvendigt for udførelsen af Europolis opgaver. Senest tre år efter indlæsningen skal det undersøges, om det er nødvendigt fortsat at opbevare de pågældende oplysninger. Den enhed, der har foretaget indlæsningen, gennemgår de oplysninger, der er lagret i informations-systemet, og sørger for sletning. Europol gennemgår de oplysninger, som er lagret i Europolis øvrige databaser, og sørger for sletning. Senest tre måneder inden udløbet af fristen for gennemgang af de oplysninger, som medlemsstaterne har indlæst, underretter Europol automatisk medlemsstaterne om fristens udløb.

2. Ved gennemgangen kan de enheder, som er omhandlet i stk. 1, tredje og fjerde punktum, beslutte fortsat at lagre de pågældende oplysninger indtil næste gennemgang, hvis lagringen stadig er nødvendig for udførelsen af Europolis opgaver. Hvis det besluttes ikke at lagre de pågældende oplysninger længere, slettes de automatisk.

3. Personoplysninger som omhandlet i artikel 10, stk. 1, første afsnit, nr. 1, må højst lagres i tre år. Fristen regnes fra den dag, hvor en begivenhed, som fører til lagring af oplysninger om den pågældende person, indtræffer. Det skal hvert år undersøges, om det er nødvendigt fortsat at lagre oplysningerne, og det skal anføres, at en sådan undersøgelse har fundet sted.

4. Hvis en medlemsstat i sine nationale databaser sletter oplysninger, der er videregivet til Europol, og som er lagret i Europolis øvrige databaser, underretter den Europol derom. Europol skal i så fald slette de pågældende oplysninger, medmindre Europol har en videre interesse i dem, der bygger på efterretninger, som er mere vidtgående end dem, den pågældende medlemsstat er i besiddelse af. Europol underretter medlemsstaten, hvis det besluttes fortsat at lagre de pågældende oplysninger.

5. Oplysningerne slettes dog ikke, hvis sletningen ville skade væsentlige interesser for den registrerede. I så fald må de kun anvendes med den registreredes samtykke.

Artikel 22

Rettelse og lagring af oplysninger i sagsakter

1. Hvis det viser sig, at en sagsakt som helhed eller oplysninger i en sagsakt, som Europol ligger inde med, ikke længere er nødvendige for udførelsen af Europolis opgaver, eller hvis disse oplysninger som helhed betragtet er i strid med denne konvention, skal sagsakten eller de oplysningerne tilintetgøres. Så længe sagsakten eller de pågældende oplysninger ikke rent faktisk er blevet tilin-

tegtjort, skal de forsynes med en påtegning om, at det er forbudt at anvende dem.

Sagsakten må ikke tilintetgøres, hvis der er grund til at antage, at tilintetgørelsen ville skade væsentlige interesser for den registrerede. I så fald forsynes sagsakten med den samme påtegning om forbud mod brug deraf.

2. Hvis det viser sig, at oplysninger i Europolis sagsakter er ukorrekte, skal Europol rette dem.

3. Registrerede personer har over for Europol ret til at få rettet personoplysninger, tilintetgjort sagsakter eller anført en påtegning. Artikel 20, stk. 4, og artikel 24, stk. 2 og 7, finder anvendelse.

Artikel 23

Den nationale kontrolinstans

1. Hver medlemsstat udpeger en national kontrolinstans, som har til opgave uafhængigt og i overensstemmelse med national ret at overvåge lovligheden af den pågældende medlemsstats indlæsning, søgning samt videregivelse, uanset hvilken form den antager, af personoplysninger til Europol samt at sikre sig, at den registreredes rettigheder ikke krænkes herefter. Med henblik herpå har kontrolinstansen via de nationale enheder eller forbindelsesofficererne adgang til de oplysninger, som medlemsstaten har indlæst i informationsystemet og i indekssystemet i henhold til gældende nationale procedurer.

For at kunne udføre kontrollen har den nationale kontrolinstans adgang til den nationale enheds og vedkommende Europol-forbindelsesofficers sagsakter og kontorer.

I overensstemmelse med gældende nationale procedurer kontrollerer den nationale kontrolinstans endvidere de aktiviteter, som den nationale enhed udfører i medfør af artikel 4, stk. 4, og de opgaver, som forbindelsesofficeren udfører i medfør af artikel 5, stk. 3, nr. 1, 2 og 3, og stk. 4 og 5, for så vidt som disse aktiviteter vedrører beskyttelsen af personoplysninger.

2. Enhver kan anmode den nationale kontrolinstans om at kontrollere lovligheden af indlæsningen og videregivelsen til Europol, uanset hvordan den sker, af personoplysninger om vedkommende selv samt af medlemsstaternes søgning af oplysninger.

Denne ret udøves i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, til hvis kontrolinstans anmodningen rettes.

Artikel 24

Den fælles kontrolinstans

1. Der oprettes en uafhængig fælles kontrolinstans, som har til opgave i overensstemmelse med denne konvention

af overvåge Europools virksomhed for at sikre, at registrerede personers rettigheder ikke krænkes ved lagring, behandling og anvendelse af oplysninger, som Europol er i besiddelse af. Den fælles kontrolinstans kontrollerer endvidere lovligheden af videregivelsen af oplysninger, som stammer fra Europol. Den fælles kontrolinstans består af højst to medlemmer eller repræsentanter, som eventuelt bistås af suppleanter, for hver national kontrolinstans som følgelig frembyder alle garantier for uafhængighed og de nødvendige kvalifikationer; de udnævnes for fem år af hver medlemsstat. Hver delegation råder over én stemme ved afstemninger.

Den fælles kontrolinstans udpeger en formand af sin midte.

Medlemmerne af den fælles kontrolinstans må ikke modtage instruktioner fra nogen myndighed under udøvelsen af deres hverv.

2. Europol skal bistå den fælles kontrolinstans med udførelsen af dennes opgaver. Europol skal således især

1) give kontrolinstansen alle de efterretninger, den anmoder om, indsigt i alle dokumenter og sagsakter samt adgang til lagrede oplysninger, og

2) til enhver tid give den fri adgang til alle sine lokaler, og

3) gennemføre den fælles kontrolinstans' afgørelser med hensyn til klageadgang i medfør af artikel 19, stk. 7, og artikel 20, stk. 4.

3. Den fælles kontrolinstans har også kompetence til at undersøge anvendelses- og fortolkningsproblemer, der måtte opstå i tilknytning til Europools arbejde med at behandle og anvende personoplysninger, til at undersøge problemer, der måtte opstå i forbindelse med den uafhængige kontrol, som medlemsstaternes nationale kontrolinstanser har foretaget, eller i forbindelse med registrerede personers udøvelse af egenaces samt til at udarbejde harmoniserede forslag med henblik på fælles løsninger af de foreliggende problemer.

4. Enhver kan anmode den fælles kontrolinstans om at undersøge, om de oplysninger om vedkommende, som Europol er i besiddelse af, er lagret og indsamlet samt behandles og anvendes på lovlig vis.

5. Hvis den fælles kontrolinstans konstaterer, at der ved lagring, behandling eller anvendelse af personoplysninger er handlet i strid med denne konvention, fremsætter den alle de bemærkninger, den finder nødvendige, over for Europools direktør og anmoder om at få svar på forespørgslen inden for en frist, som den selv fastsætter.

Direktøren holder Styrelsesrådet underrettet om hele forløbet. I tilfælde af problemer forelægger den fælles kontrolinstans sagen for Styrelsesrådet.

6. Den fælles kontrolinstans udarbejder regelmæssigt en beretning om sin virksomhed. Beretningen sendes til Rådet efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union; Styrelsesrådet får forinden lejlighed til at afgive en udtalelse, som vedlægges beretningen.

Den fælles kontrolinstans beslutter, om dens beretning skal offentliggøres eller ej, og bestemmer i givet fald, hvorledes offentliggørelsen skal foregå.

7. Den fælles kontrolinstans fastsætter ved enstemmig beslutning sin forretningsorden. Den skal godkendes med enstemmighed af Rådet. Den opretter af sin midte et udvalg sammensat af et medlem fra hver delegation, som hver har en stemme. Dette udvalg skal ved hjælp af alle passende midler behandle alle klager i medfør af artikel 19, stk. 7, og artikel 20, stk. 4. Hvis parterne anmoder derom, høres de af udvalget, eventuelt bistået af deres advokat. Afgørelser truffet inden for denne ramme er endelige for alle de berørte parter.

8. Den fælles kontrolinstans kan endvidere nedsætte en eller flere kommissioner.

9. Den høres om den del af budgetforslaget, der vedrører den. Dens udtalelse vedlægges det pågældende budgetforslag.

10. Den bistås af et sekretariat, hvis opgaver fastsættes i forretningsordenen.

Artikel 25

Datasikkerhed

1. Europol træffer de nødvendige tekniske og administrative foranstaltninger til at sikre gennemførelsen af denne konvention. Foranstaltningerne er kun nødvendige, hvis de dermed forbundne udgifter står i passende forhold til det tilstræbte sikkerhedsniveau.

2. Med henblik på Europools elektroniske databehandling af oplysninger træffer hver medlemsstat og Europol passende foranstaltninger til,

1) at uautoriserede personer ikke kan få adgang til de anlæg, der benyttes til behandling af personoplysninger (kontrol med fysisk adgang til anlæggene)

Bilag til f. t. l. vedr. Europol-konventionen

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/17

- 2) at databærerne (datamediet) hverken kan læses, kopieres, ændres eller fjernes af uautoriserede personer (kontrol med databærere)
- 3) at der ikke kan ske uautoriseret lagring af oplysninger, og at uautoriserede personer hverken kan få kendskab til, ændre eller slette lagrede personoplysninger (kontrol med lagring)
- 4) at edb-systemerne ikke via datatransmissionsanlæg kan benyttes af uautoriserede personer (brugerkontrol)
- 5) at autoriserede personer ved anvendelse af et elektronisk databehandlingssystem kun kan få adgang til de oplysninger, hvortil de er berettigede til at få adgang (adgangskontrol)
- 6) at det kan efterprøves og fastslås, til hvilke instanser personoplysninger kan videregives via datatransmissionsanlæg (kontrol med videregivelse)
- 7) at det kan efterprøves og fastslås, hvilke personoplysninger der er blevet indlæst i de elektroniske databehandlingssystemer, hvornår og af hvem (kontrol med indlæsning)
- 8) at personoplysninger under transmission eller ved overførsel af databærere hverken kan læses, kopieres, ændres eller slettes af uautoriserede personer (kontrol med overførsler)
- 9) at sikre, at de anvendte systemer i tilfælde af teknisk uheld straks kan genetableres (genopretning), og
- 10) at sikre, at systemet fungerer fejlfrit, at indtrufne fejl straks meldes (pålidelighed), og at lagrede oplysninger ikke bliver forkerte som følge af fejlfunktioner i systemet (ægtthed).

AFSNIT V

RETLIG STATUS, STRUKTUR OG FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 26

Retsevne

1. Europol har status som juridisk person.
2. Europol nyder i hver medlemsstat den mest vidtgående rets- og handleevne, som vedkommende nationale ret tillægger juridiske personer. Europol kan navnlig erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre samt optræde som part i retssager.
3. Europol har beføjelse til at indgå en hjemstedsaftale med Kongeriget Nederlandene og de nødvendige klassificeringsaftaler, jf. artikel 18, stk. 6, samt andre aftaler med tredjelande og eksterne organisationer, jf. artikel 10, stk. 4, inden for rammerne af de regler, som Rådet har fastsat med enstemmighed på grundlag af denne konvention og afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 27

Europol's organer

Europol har følgende organer:

- 1) Styrelsesrådet
- 2) direktøren
- 3) finansinspektøren
- 4) budgetudvalget.

Artikel 28

Styrelsesrådet

1. Europol har et styrelsesråd. Styrelsesrådet
 - 1) medvirker ved udvidelse af Europol's målsætning (artikel 2, stk. 2)
 - 2) fastlægger med enstemmighed forbindelsesofficerernes rettigheder og pligter over for Europol (artikel 5)
 - 3) træffer med enstemmighed afgørelse om antallet af forbindelsesofficerer, som medlemsstaterne kan sende til Europol (artikel 5)
 - 4) medvirker ved vedtagelsen af registerforskrifterne (artikel 10)
 - 5) medvirker ved fastsættelsen af reglerne om forbindelserne mellem Europol og tredjelande og eksterne organisationer, jf. artikel 10, stk. 4 (artikel 10, 18 og 42)
 - 6) fastsætter med enstemmighed udformningen af indekssystemet (artikel 11)
 - 7) godkender med et flertal på to tredjedele bestemmelserne om oprettelse af databaser (artikel 12)
 - 8) kan afgive udtalelser vedrørende udtalelser og beretninger fra den fælles kontrolinstans (artikel 24)

- 9) behandler de spørgsmål, som den fælles kontrolinstans henleder dets opmærksomhed på (artikel 24, stk. 5)
- 10) deltager i udarbejdelsen af kontrolproceduren vedrørende lovligheden af anmodninger i forbindelse med informationssystemet (artikel 16)
- 11) medvirker ved udnævnelse og afskedigelse af direktøren og vicedirektørerne (artikel 29)
- 12) kontrollerer, at direktørens embedsførelse er i overensstemmelse med reglerne (artikel 7 og 29)
- 13) medvirker ved udarbejdelsen af personalevedtægten (artikel 30)
- 14) medvirker ved udarbejdelsen af aftaler og bestemmelser om klassificering (artikel 18 og 31)
- 15) medvirker ved opstillingen af budgettet, herunder stillingsfortegnelsen, revisionen og meddelelsen af decharge til direktøren (artikel 35 og 36)
- 16) vedtager med enstemmighed den femårige finansplan (artikel 35)
- 17) udnævner med enstemmighed finansinspektøren og fører tilsyn med dennes embedsførelse (artikel 35)
- 18) medvirker ved udstedelsen af finansforordningen (artikel 35)
- 19) godkender med enstemmighed indgåelsen af hjemstedsaftalen (artikel 37)
- 20) vedtager med enstemmighed reglerne for sikkerhedsgodkendelse af Europolis ansatte
- 21) træffer med to tredjedels flertal afgørelse om tvister mellem en medlemsstat og Europol eller mellem medlemsstater om erstatning som følge af en ulovlig eller ukorrekt behandling (artikel 38)
- 22) medvirker ved ændring af konventionen (artikel 43)
- 23) er ansvarligt for andre opgaver, som Rådet pålægger det, bl. a. i gennemførelsesbestemmelserne til denne konvention.
2. Styrelsesrådet består af en repræsentant for hver medlemsstat. Hvert medlem af Styrelsesrådet har én stemme.
3. Hvert medlem af Styrelsesrådet kan lade sig repræsentere af en suppleant; suppleanten kan i medlemmets fravær udøve dennes stemmeret.
4. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber kan deltage i Styrelsesrådets møder uden stemmeret. Styrelsesrådet kan dog beslutte at forhandle uden Kommissionens tilstedeværelse.
5. Medlemmer og suppleanter har ret til under Styrelsesrådets drøftelser at lade sig ledsage eller rådgive af sagkyndige fra de pågældende medlemsstater.
6. Formandskabet for Styrelsesrådet varetages af repræsentanten for den medlemsstat, der har formandskabet i Rådet.
7. Styrelsesrådet fastsætter sin forretningsorden med enstemmighed.
8. Det forhold, at medlemmer undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de af Styrelsesrådets afgørelser, der kræver enstemmighed.
9. Styrelsesrådet træder sammen mindst to gange om året.
10. Styrelsesrådet vedtager hvert år med enstemmighed:
- 1) en almindelig beretning om Europolis aktiviteter i det forløbne år
 - 2) en plan over Europolis fremtidige aktiviteter under hensyn til medlemsstaternes operative behov, følgerne for budgettet og antallet af ansatte ved Europol.
- Beretningen og planen forelægges for Rådet efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.
- Artikel 29*
Direktøren
1. Europol ledes af en direktør, der efter indstilling fra Styrelsesrådet udnævnes for en periode på fire år af Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter proceduren i afsnit VI i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union; genudnævnelse kan finde sted én gang.
2. Direktøren bistås af vicedirektører, hvis antal fastsættes af Rådet, og som udnævnes for en periode på fire år efter proceduren i stk. 1; genudnævnelse kan finde sted én gang. Vicedirektørernes opgaver fastlægges nærmere af direktøren.
3. Direktøren er ansvarlig for
- 1) udførelsen af de opgaver, som er tildelt Europol
 - 2) den løbende administration
 - 3) personaleforvaltningen
 - 4) korrekt udarbejdelse og gennemførelse af Styrelsesrådets afgørelser

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/19

- 5) udarbejdelsen af forslag til budget, stillingsfortegnelse og den femårige finansplan samt gennemførelsen af Europols budget
 - 6) enhver anden opgave, der tildeles ham ved denne konvention eller af Styrelsesrådet.
4. Direktøren står til ansvar for sin embedsførelse over for Styrelsesrådet. Han deltager i dets møder.
 5. Direktøren repræsenterer Europol i retlig henseende.
 6. Direktøren og vicedirektørerne kan afskediges ved en afgørelse, som Rådet træffer efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union med et flertal på to tredjedele af medlemsstaternes stemmer efter udtalelse fra Styrelsesrådet.
 7. Uanset stk. 1 og 2 andrager første embedsperiode efter konventionens ikrafttræden fem år for direktøren, fire år for den vicedirektør, der står direkte under ham, og tre år for den anden vicedirektør.

Artikel 30

Personalet

1. Direktøren, vicedirektørerne og personalet ved Europol skal i udøvelsen af deres virksomhed lade sig lede af Europols målsætning og opgaver og må ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen regering, myndighed eller organisation eller fra nogen person, som ikke er tilknyttet Europol, medmindre andet er fastsat i denne konvention; afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union berøres ikke heraf.
2. Direktøren er vicedirektørernes og Europol-personalets foresatte. Direktøren ansætter og afskediger personalet. Ved udvælgelsen af personale skal han foruden at tage hensyn til de pågældende personlige og faglige kvalifikationer sørge for, at statsborgere fra alle medlemsstater kommer i betragtning ved ansættelse, samt at der tages hensyn til Den Europæiske Unions officielle sprog.
3. De nærmere enkeltheder fastlægges i en personalevedtægt, som vedtages af Rådet med enstemmighed efter udtalelse fra Styrelsesrådet og efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 31

Klassificering (sikkerhedsbeskyttelse af oplysninger)

1. Europol og medlemsstaterne sikrer ved passende foranstaltninger, at klassificerede oplysninger, som tilveje-

bringes på grundlag af denne konvention eller udveksles med Europol, beskyttes. Med henblik herpå vedtager Rådet enstemmigt passende klassificeringsbestemmelser, som er blevet forberedt af Styrelsesrådet og forelagt Rådet efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

2. I tilfælde hvor Europol pålægger en person opgaver af sensitiv karakter, forpligter de respektive medlemsstater sig til efter anmodning fra Europols direktør at foretage sikkerhedsundersøgelser af deres egne statsborgere i overensstemmelse med de nationale bestemmelser og til at bistå hinanden hermed. Den myndighed, der har kompetence i henhold til de nationale bestemmelser, meddeler alene resultatet af sikkerhedsundersøgelsen til Europol. Europol skal respektere dette resultat.

3. Hver medlemsstat og Europol må kun betro særligt kvalificerede og sikkerhedsgodkendte personer at arbejde med databehandling hos Europol.

Artikel 32

Tavshedspligt

1. Europols organer, disses medlemmer, vicedirektørerne, de øvrige ansatte ved Europol og forbindelsesofficererne skal afholde sig fra enhver handling og offentligt meningstilkendegivelse, der vil kunne skade Europols anseelse eller virksomhed.
2. Organerne, disses medlemmer, vicedirektørerne, Europols personale, forbindelsesofficererne samt enhver, som udtrykkeligt har fået pålagt tavshedspligt, eller som har adgang til klassificerede oplysninger, må ikke afsløre faktiske forhold eller oplysninger, som de får kendskab til i medfør af deres stilling eller som led i deres virke hverken offentligt eller over for uvedkommende. Dette gælder dog ikke for faktiske forhold og oplysninger, som ikke er klassificeret. Tavshedspligten gælder også efter ophøret af den pågældendes tjenesteperiode, tjenestekontrakt eller virke. Tavshedspligten i medfør af første punktum meddeles den pågældende af Europol, og der gøres opmærksom på de strafferetlige følger af overtrædelse deraf; meddelelsen af tavshedspligten føres til protokol.

3. Europols organer, disses medlemmer, vicedirektørerne, Europols personale, forbindelsesofficererne samt de personer, som er pålagt tavshedspligt i henhold til stk. 2, må ikke uden at underrette direktøren eller — hvis det drejer sig om direktøren — Styrelsesrådet derom inden eller udenretsligt fremsætte udtalelser eller afgive erklæringer om forhold og anliggender, som de er blevet bekendt med i medfør af deres stilling eller som led i deres virke.

Direktøren eller Styrelsesrådet henvender sig til de retshåndhævende instanser eller enhver anden kompetent instans med henblik på at træffe de nødvendige foranstaltninger i overensstemmelse med den nationale ret, der gælder for den pågældende instans, enten for at få fastsat nærmere regler for afgivelse af vidneudsagn, som kan sikre oplysningernes fortrolige karakter, eller, for så vidt det er tilladt ifølge national ret, for at afslå at meddele oplysningerne, hvis beskyttelsen af Europol's eller en medlemsstats fundamentale interesser gør det påkrævet.

Hvis det ifølge medlemsstatens ret er muligt at afslå at vidne, skal de indkaldte vidner have behørig tilladelse til at vidne. Tilladelsen gives af direktøren, og hvis det er ham selv, der er indkaldt som vidne, af Styrelsesrådet. Hvis en forbindelsesofficer indkaldes som vidne i forbindelse med oplysninger, han har modtaget fra Europol, gives tilladelsen efter samtykke fra den medlemsstat, hvor den pågældende forbindelsesofficer er hjemmehørende.

Endvidere skal der, hvis det viser sig, at vidneudsagnet kan komme til at omfatte oplysninger og efterretninger, som en medlemsstat har videregivet, eller som synes at vedrøre en medlemsstat, indhentes en udtalelse fra denne medlemsstat, inden tilladelsen gives.

Tilladelsen til at vidne kan kun afslås i det omfang, det er nødvendigt for at sikre Europol's eller den eller de berørte medlemsstaters højerestående interesser, som bør beskyttes.

Tavshedspligten består ligeledes efter ophøret af deres virke, deres arbejdskontrakt eller aktivitet.

4. Hver medlemsstat behandler enhver krænkelse af tavshedspligten, jf. stk 2 og 3, som en krænkelse af sine retsregler om overholdelse af tavshedspligt og beskyttelse af klassificeret materiale.

I givet fald fastsætter hver medlemsstat senest på denne konventions ikrafttrædelsesdato de nationale retsregler eller bestemmelser, som er nødvendige med henblik på retsforfølgelse af krænkelse af tavshedspligten eller beskyttelsen af klassificerede oplysninger, jf. stk. 2 og 3. Den sørger for, at disse regler og bestemmelser ligeledes gælder for deres egne ansatte, som i forbindelse med deres aktivitet har kontakt med Europol.

Artikel 33

Strog

1. Beretninger, dokumenter og andet materiale, som forelægges for Styrelsesrådet, skal foreligge på alle Den

Europæiske Unions officielle sprog; Styrelsesrådets arbejdsprog er Den Europæiske Unions officielle sprog.

2. Det oversættelsesarbejde, der er nødvendigt for udførelsen af Europol's opgaver, varetages af EU-institutionernes Oversættelsescenter.

Artikel 34

Underretning af Europa-Parlamentet

1. Rådets formandskab sender én gang om året Europa-Parlamentet en særlig rapport om Europol's arbejde. Europa-Parlamentet høres i forbindelse med eventuelle ændringer af denne konvention.

2. Rådets formandskab eller dets repræsentant tager i forholdet til Europa-Parlamentet hensyn til tavshedspligten og behovet for beskyttelse af klassificerede oplysninger.

3. De i denne artikel fastsatte pligter gælder med forbehold af de nationale parlamenters rettigheder, artikel K.6 i traktaten om Den Europæiske Union og de almindelige principper for forbindelserne med Europa-Parlamentet i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 35

Budget

1. Alle Europol's indtægter og udgifter, herunder også omkostningerne til den fælles kontrolinstans og det af denne oprettede sekretariat, jf. artikel 24, skal anslås for hvert regnskabsår og optages i budgettet; til budgettet føjes en stillingsfortegnelse. Regnskabsåret løber fra den 1. januar til den 31. december.

Indtægter og udgifter skal balancere på budgettet.

Sammen med budgettet udarbejdes der en femårig finansplan.

2. Budgettet finansieres gennem bidrag fra medlemsstaterne og gennem andre lejlighedsvis indtægter. Den enkelte medlemsstats finansielle bidrag beregnes ud fra forholdet mellem dens bruttonationalindkomst og medlemsstaternes samlede bruttonationalindkomster i det år, der ligger forud for det, hvor budgettet udarbejdes. Ved »bruttonationalindkomst« forstår i dette stykke bruttonationalindkomst som defineret i Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser.

3. Direktøren opstiller senest den 31. marts hvert år forslagene til budget og stillingsfortegnelse for det føl-

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/21

gende regnskabsår og forelægger dem efter gennemgang i Europols budgetudvalg for Styrelsesrådet sammen med forslaget til den femårige finansplan.

4. Styrelsesrådet træffer afgørelse om den femårige finansplan. Styrelsesrådets afgørelse træffes med enstemmighed.

5. Rådet vedtager efter udtalelse fra Styrelsesrådet Europols budget efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union senest den 30. juni i det år, der går forud for regnskabsåret. Rådets afgørelse træffes med enstemmighed. Fremgangsmåden er den samme i tilfælde af tillægs- og ændringsbudgetter. Rådets vedtagelse af budgettet indebærer en pligt for hver medlemsstat til rettidigt at stille de finansielle bidrag, som påhviler den, til rådighed.

6. Direktøren gennemfører budgettet i overensstemmelse med finansforordningen som omhandlet i stk. 9.

7. Kontrollen med indgåelse af udgiftsforpligtelser og betaling af udgifter og kontrollen med fastlæggelse og indkassering af indtægter foretages af en finansinspektør fra et offentlig finansinspektionsorgan i en medlemsstat; finansinspektøren udnævnes af Styrelsesrådet med enstemmighed og er ansvarlig over for dette. Det kan i finansforordningen fastsættes, at finansinspektørens kontrol med bestemte indtægter og udgifter foretages efterfølgende.

8. Budgetudvalget består af en budgetsagkyndig repræsentant for hver medlemsstat. Udvalget har til opgave at forberede drøftelserne om budgetmæssige og finansielle spørgsmål.

9. Rådet vedtager enstemmigt finansforordningen efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union; finansforordningen skal bl. a. indeholde nærmere retningslinjer for opstilling, ændring og gennemførelse af budgettet, for kontrol med gennemførelsen og for indbetaling af medlemsstaternes finansielle bidrag.

Artikel 36

Revision

1. Regnskabet over indtægter og udgifter, som er opført på budgettet, samt Europols balance er underlagt en årlig revision i overensstemmelse med finansforordningen. Direktøren aflægger senest den 31. maj i det følgende år beretning om afslutningen af regnskabsåret.

2. Revisionen foretages af et fælles revisionsudvalg, som består af tre medlemmer, der udpeges af Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber på forslag af dennes formand. Medlemmernes mandat er på tre år; de afløser hinanden på en sådan måde, at det medlem af udvalget, som har været medlem i tre år, afløses hvert år. Som undtagelse fra bestemmelserne i andet punktum fastsættes mandaterne for medlemmerne af det første revisionsudvalg, der nedsættes, efter at Europol har påbegyndt sin virksomhed, således, at mandatet for det medlem, der ved lodtrækning står

— øverst, bliver på to år

— som nr. to, bliver på tre år, og

— som nr. tre, på fire år.

De eventuelle udgifter til revisionen afholdes over det i artikel 35 omhandlede budget.

3. Det fælles revisionsudvalg forelægger hvert år Rådet en revisionsberetning om årsregnskabet efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union; forinden skal direktøren og finansinspektøren have mulighed for at afgive udtalelse om revisionsberetningen, ligesom beretningen skal drøftes i Styrelsesrådet.

4. Direktøren for Europol meddeler det fælles revisionsudvalgs medlemmer alle oplysninger og yder dem enhver bistand, som de har behov for til udførelsen af deres opgaver.

5. Rådet træffer afgørelse om meddelelse af decharge til direktøren for gennemførelsen af budgettet efter gennemgang af beretningen om afslutningen af regnskabsåret.

6. De nærmere bestemmelser om revisionen fastsættes i finansforordningen.

Artikel 37

Hjemstedsaftale

Bestemmelserne om Europols placering i hjemstedsstaten og de ydelser, som hjemstedsstaten skal præstere, samt de nærmere regler, der skal gælde i Europols hjemstedsstat for medlemmerne af dets organer, dets vicedirektører, dets personale og de pågældendes familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter enstemmig godkendelse i Styrelsesrådet indgås mellem Europol og Kongeriget Nederlandene.

AFSNIT VI

ANSVAR OG RETSBESKYTTELSE

*Artikel 38***Ansvar som følge af ulovlig eller urigtig behandling af oplysninger**

1. Medlemsstaterne er ansvarlige i overensstemmelse med national ret for skader, der påføres en person på grund af retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger, som er lagret eller behandlet af Europol. Den skadelidte kan kun kræve erstatning af den medlemsstat, hvor skaden er sket, og skal rette sin anmodning om erstatning til den pågældende medlemsstats retshåndhævende myndigheder i overensstemmelse med national ret. En medlemsstat kan ikke fritages for det ansvar, den i henhold til sin nationale lovgivning har over for en skadelidt person, under henvisning til, at en anden medlemsstat eller Europol har videregivet ukorrekte oplysninger.

2. Hvis de retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger skyldes en fejlagtig videregivelse eller en manglende opfyldelse af pligter i henhold til denne konvention fra en eller flere medlemsstats side, eller at Europol har lagret eller behandlet dem ulovligt eller ukorrekt, skal Europol eller den eller disse medlemsstater efter anmodning godtgøre den udbetalte erstatning, medmindre den medlemsstat, på hvis område skaden er sket, har anvendt oplysningerne i modstrid med denne konvention.

3. Uoverensstemmelser mellem denne medlemsstat og Europol eller en anden medlemsstat om det principielle i godtgørelsen eller selve beløbet skal forelægges for Styrelsesrådet, som træffer afgørelse med to tredjedele flertal.

*Artikel 39***Andre former for ansvar**

1. Europols ansvar i kontraktforhold fastlægges efter den nationale lov, der finder anvendelse på den pågældende kontrakt.

2. For så vidt angår ansvar uden for kontraktforhold, er Europol uanset et eventuelt ansvar efter artikel 38 forpligtet til at erstatte skader, som er forvoldt af Europols organer, vicedirektører eller ansatte under udøvelsen af deres hverv i det omfang, skaden kan tilskrives dem. Dette er ikke til hinder for, at der kan fremsættes andre erstatningskrav efter medlemsstatens nationale lovgivning.

3. Skadelidte kan kræve, at Europol undlader at foretage en handling eller omstøder en allerede foretaget handling.

4. Spørgsmålet om hvilken national domstol i de enkelte medlemsstater, der har kompetence til at behandle tvister angående Europols ansvar i medfør af denne artikel, afgøres under henvisning til de relevante bestemmelser i Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, således som den senere er ændret ved tiltrædelseskonventionerne.

*Artikel 40***Bilæggelse af tvister**

1. Tvister mellem medlemsstaterne om fortolkningen eller anvendelsen af denne konvention skal i første omgang behandles af Rådet efter procedurerne i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union med henblik på bilæggelse.

2. Hvis det ved udløbet af en frist på seks måneder ikke har været muligt at finde en løsning, skal de medlemsstater, der er parter i tvisten, ved aftale fastlægge de nærmere retningslinjer for bilæggelsen af den pågældende tvist.

3. De bestemmelser om retsmidler, der er omhandlet i den ordning, der gælder for midlertidigt ansatte og hjælpeansatte i De Europæiske Fællesskaber, finder tilsvarende anvendelse på Europols personale.

*Artikel 41***Privilegier og immuniteter**

1. Europol medlemmerne af Europols organer samt Europols vicedirektører og personale nyder de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver i medfør af en protokol, som indeholder de bestemmelser, der skal anvendes i samtlige medlemsstater.

2. Kongeriget Nederlandene og de øvrige medlemsstater aftaler på samme vilkår for de øvrige medlemsstaters udstationerede forbindelsesofficerer og deres familiemedlemmer de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for, at forbindelsesofficererne kan udføre deres opgaver i Europol tilfredsstillende.

3. Rådet vedtager den i stk. 1 omhandlede protokol med enstemmighed efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, og protokollen godkendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser.

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Nr. C 316/23

AFSNIT VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 42

Forbindelser med tredjelande og eksterne organisationer

1. I det omfang det er hensigtsmæssigt for at gennemføre de opgaver, der er fastsat i artikel 3, opretter og opretholder Europol samarbejdsforbindelser med eksterne organisationer, jf. artikel 10, stk. 4, nr. 1-3. Styrelsesrådet vedtager med enstemmighed regler for disse forbindelser. Artikel 10, stk. 4 og 5, samt artikel 18, stk. 2, berøres ikke heraf; udveksling af personoplysninger kan kun finde sted i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit II-IV i denne konvention.

2. I det omfang det er nødvendigt for at gennemføre de opgaver, der er fastsat i artikel 3, kan Europol endvidere oprette og opretholde forbindelser med tredjelande og andre eksterne organisationer, jf. artikel 10, stk. 4, nr. 4-7. Rådet vedtager efter udtalelse fra Styrelsesrådet med enstemmighed regler for de i første punktum nævnte forbindelser efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union. Stk. 1, tredje punktum, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 43

Ændring af konventionen

1. Rådet vedtager efter proceduren i afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union på initiativ af en medlemsstat og efter høring af Styrelsesrådet inden for rammerne af artikel K.1, nr. 9, i traktaten om Den Europæiske Union med enstemmighed ændringer af denne konvention, som det anbefaler medlemsstaterne at vedtage i overensstemmelse med deres respektive forfatningsretlige bestemmelser.

2. Ændringerne træder i kraft på de betingelser, der er fastsat i denne konventions artikel 45, stk. 2.

3. Rådet kan imidlertid med enstemmighed efter proceduren i unionstraktatens afsnit VI på en medlemsstats initiativ og efter behandling i Styrelsesrådet beslutte at udvide, ændre eller supplere definitionerne af de former for kriminalitet, der omhandles i bilaget. Det kan ligeledes beslutte at indføre nye definitioner af disse former for kriminalitet.

4. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union meddeler samtlige medlemsstater datoen for ændringernes ikrafttræden.

Artikel 44

Forbehold

Der kan ikke tages forbehold med hensyn til denne konvention.

Artikel 45

Ikrafttræden

1. Denne konvention skal vedtages af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser.

2. Medlemsstaterne giver depositaren notifikation om afslutningen af de procedurer, der i henhold til deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser kræves for vedtagelse af denne konvention.

3. Konventionen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter, at den i stk. 2 omhandlede notifikation er foretaget af den sidste af Den Europæiske Unions medlemsstater på datoen for Rådets vedtagelse af retsaksen om udarbejdelse af denne konvention, der opfylder denne formalitet.

4. Uanset bestemmelsen i stk. 2 påbegynder Europol først sit virke ifølge bestemmelserne i denne konvention, når den sidste af de retsakter, som er omhandlet i artikel 5, stk. 7, artikel 10, stk. 1, artikel 24, stk. 7, artikel 30, stk. 3, artikel 31, stk. 1, artikel 35, stk. 9, artikel 37 og artikel 41, stk. 1 og 2, træder i kraft.

5. Når Europol påbegynder sit virke, indstiller Europols Narkotikaenhed sit virke i overensstemmelse med den fælles aktion af 10. marts 1995 om Europols Narkotikaenhed. Samtidig bliver Europol ejer af alt det udstyr, der er blevet finansieret over Narkotikaenhedens fælles budget, eller som er udviklet eller fremstillet af Narkotikaenheden, eller som af hjemstedsstaten gratis er blevet stillet til rådighed til varig brug, samt af alle arkiver og selvstændigt forvaltede datasystemer.

6. Medlemsstaterne træffer efter Rådets vedtagelse af retsaksen om udarbejdelse af denne konvention inden for rammerne af deres nationale lovgivning enkeltvis eller i fællesskab alle de forbredende foranstaltninger, som er nødvendige for påbegyndelsen af Europols virke.

Artikel 46

Tiltrædelse af nye medlemsstater

1. Denne konvention er åben for tiltrædelse af enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union.
2. Teksten til konventionen på den tiltrædende stats sprog, som udformet af Rådet for Den Europæiske Union, har gyldighed.
3. Tiltrædelsesinstrumenterne deponeres hos depositaren.
4. Denne konvention træder i kraft over for den tiltrædende stat den første dag i den måned, der følger efter

udløbet af en periode på tre måneder efter datoen for deponeringen af den pågældende stats tiltrædelsesdokument eller på datoen for konventionens ikrafttræden, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af ovennævnte periode.

Artikel 47

Depositær

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositær for denne konvention.
2. Depositæren offentliggør i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* alle notifikationer, instrumenter eller meddelelser vedrørende denne konvention.

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/25

En fe de lo cual, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση των ανωτέρω, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá fhianú sin, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben gesteld.

Em fé do que, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Til bekræftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el veintiseis de julio de mil novecientos noventa y cinco, en un ejemplar único, en lenguas alemana, inglesa, danesa, española, finesa, francesa, griega, gaélica, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles den seksoctyvende juli nitten hundrede og femoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tekster alle har samme gyldighed, og deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am sechsundzwanzigsten Juli neunzehnhundertfünfundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έξι Ιουλίου χίλια εννιακόσια ενενήντα πέντε, σε ένα μόνο αντίτυπο, στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ελληνική, ιρλανδική, ισπανική, ιταλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα, όλα δε τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά και κατατίθενται στα αρχεία της Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Done at Brussels on the twenty-sixth day of July in the year one thousand nine hundred and ninety-five in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Fait à Bruxelles, le vingt-six juillet mil neuf cent quatre-vingt-quinze, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, tous ces textes faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an séú lá is fiche de Iúil sa bhliain míle naoi gcéad nócha a cúig, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcártaíllan Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì ventisei luglio millenovecentonovantacinque, in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, i testi di ciascuna di queste lingue facenti ugualmente fede, esemplare depositato negli archivi del segretariato generale dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de zesentwintigste juli negentienhonderd vijftennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em vinte e seis de Julho de mil novecentos e noventa e cinco, em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos, depositado nos arquivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

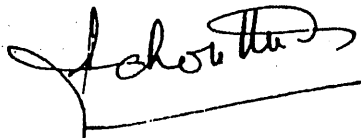
Tehty Brysselissä kahdentenkymmentenäkuidentenä päivänä heinäkuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäviisi yhtenä ainoana kappaleena englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä kaikkien näiden tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, ja se talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon.

Utfärdad i Bryssel den tjugosjätte juli nittonhundra nitto fem i ett enda exemplar, på danska, engelska, finska, franska, grekiska, irländska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska, varvid alla texter är lika giltiga, och deponerad i arkiven vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

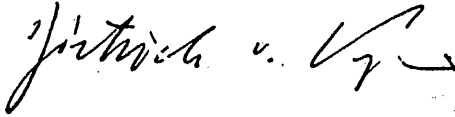
27. 11. 95

DA

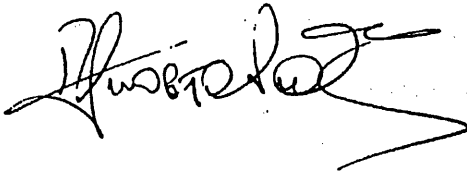
De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/27

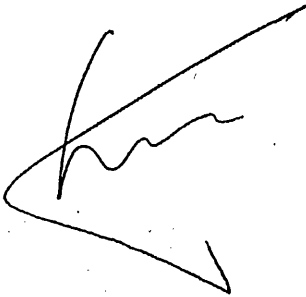
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

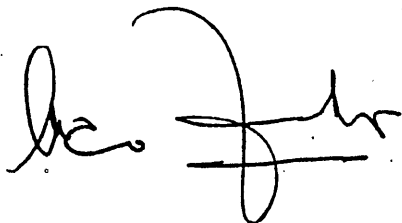

Thar ceann Rialtas na hÉireann

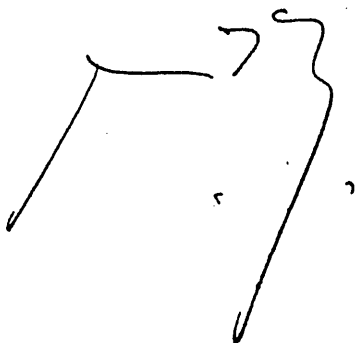
For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

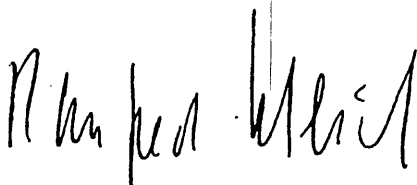
Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

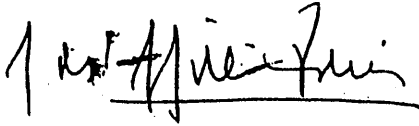
27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/29

Pelo Governo da República Portuguesa

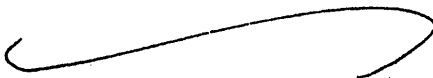
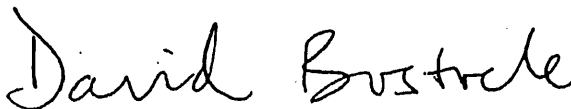
Suomen hallituksen puolesta

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

DET I ARTIKEL 2

OMHANDLEDE BILAG

Liste over andre former for grov international kriminalitet ud over de former, der allerede er anført i artikel 2, stk. 2, som Europol vil kunne beskæftige sig med i overensstemmelse med Europols målsætning som fastsat i artikel 2, stk. 1:

Forbrydelser mod personers liv og legeme og mod den personlige frihed:

- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med organer og menneskeligt væv
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad.

Formueforbrydelser, forbrydelser mod offentlig ejendom og bedrageri:

- organiseret tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder herunder antikviteter og kunstgenstande
- underslæb og andre berigelsesforbrydelser
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af privatudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- falskmøntneri, forfalskning af betalingsmidler
- edb-kriminalitet
- bestikkelse.

Ulovlig handel og miljøkriminalitet:

- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- ulovlig handel med truede dyrearter
- ulovlig handel med truede plantearter og planteolier
- anden miljøkriminalitet
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre væksthæmmende stoffer.

Endvidere vil den omstændighed, at det pålægges Europol, jf. artikel 2, stk. 2, at beskæftige sig med en af de ovenstående former for kriminalitet have som konsekvens, at Europol også har kompetence til at beskæftige sig med hvidvaskning af penge samt andre strafbare handlinger i forbindelse med disse former for kriminalitet.

De former for kriminalitet, der er omhandlet i konventionens artikel 2, stk. 2, defineres således i denne konvention:

- Ved kriminalitet i forbindelse med nukleare og radioaktive materialer forstås strafbare handlinger i medfør af artikel 7, stk. 1, i konventionen om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, undertegnet i Wien og New York den 3. marts 1980, og strafbare handlinger i forbindelse med nukleare eller radioaktive materialer som defineret i henholdsvis artikel 197 i Euratom-traktaten og i direktiv 80/836/Euratom af 15. juli 1980.
- Ved organiseret illegal indvandring (menneskesmugling) forstås forsætlige handlinger, der i berigelseshensigt har til formål at lette personers indrejse, ophold eller beskæftigelse på medlemsstaternes og Den Europæiske Unions område i modstrid med de i medlemsstaterne gældende regler og bestemmelser.
- Ved menneskehandel forstås det forhold, at et menneske underkastes en anden persons faktiske og ulovlige magt ved hjælp af vold eller trusler eller ved misbrug af et autoritetsforhold med henblik på bl. a. at udnytte andre til prostitution, at udnytte mindreårige og anvende seksuel vold over for dem eller at opnå økonomisk vinding ved andres afståelse af børn.

27. 11. 95

DA

De Europæiske Fællesskabers Tidende

Nr. C 316/31

- Ved kriminalitet i forbindelse med ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer forstås tyveri af eller ulovlig handel med personbiler, lastbiler, sættevogne, lastbilers og sættevognes last, busser, motorcykler, campingvogne og landbrugskøretøjer, køretøjer til bygge- og anlægsvirksomhed samt reservedele til motorkøretøjer og hæleri med sådanne genstande.
- Ved ulovlige aktiviteter i forbindelse med hvidvaskning af penge forstås de strafbare handlinger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1-3, i Europarådets konvention om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbare forhold, undertegnet i Strasbourg den 8. november 1990.

De former for kriminalitet, der omhandles i artikel 2 og i dette bilag, vurderes af de kompetente nationale myndigheder i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat.

Erklæringer

Ad artikel 40, stk. 2

»Følgende medlemsstater er enige om, at de i så fald systematisk vil indbringe den pågældende tvist for De Europæiske Fællesskabers Domstol:

Kongeriget Belgien

Kongeriget Danmark

Forbundsrepublikken Tyskland

Den Helleniske Republik

Kongeriget Spanien

Den Franske Republik

Irland

Den Italienske Republik

Storhertugdømmet Luxembourg

Kongeriget Nederlandene

Republikken Østrig

Den Portugisiske Republik

Republikken Finland

Kongeriget Sverige.«

PROTOKOL
udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i Traktaten
om Den Europæiske Union, om præjudiciel fortolkning
ved de Europæiske Fællesskabers Domstol
af konventionen om oprettelse af en
europæisk politienhed

De Høje Kontraherende Parter,

er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes som bilag til konventionen.

Artikel 1

De Europæiske Fællesskabers Domstol har på de betingelser, der er fastsat i denne protokol, kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af konventionen om oprettelse af en europæisk politienhed, i det følgende benævnt »Europol-konventionen«.

Artikel 2

1. I en erklæring fremsat i forbindelse med undertegnelsen af denne protokol eller på ethvert senere tidspunkt efter denne undertegnelse vil hver medlemsstat kunne acceptere De Europæiske Fællesskabers Domstols kompetence til at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af Europol-konventionen på de i stk. 2, litra a) eller litra b), nævnte betingelser.

2. En medlemsstat, der fremsætter en erklæring i henhold til stk. 1, kan nærmere angive:

- a) at enhver retsinstant i denne medlemsstat, hvis afgørelser ikke kan ankes inden for det nationale retssystem, kan anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der er rejst i en for den verserende sag, og som angår fortolkningen af Europol-konventionen, når den pågældende retsinstant skønner, at en afgørelse vedrørende dette spørgsmål er nødvendig for at kunne træffe afgørelse, eller
- b) at enhver retsinstant i denne medlemsstat kan anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at træffe præjudiciel afgørelse vedrørende et spørgsmål, der er rejst i en for den verserende sag, og som angår fortolkningen af Europol-konventionen, når den pågældende retsinstant skønner, at en afgørelse vedrørende dette spørgsmål er nødvendig for at kunne træffe afgørelse.

Artikel 3

1. Protokollen vedrørende statuten for De Europæiske Fællesskabers Domstol og dennes procesreglement finder anvendelse.

2. I overensstemmelse med statuten for De Europæiske Fællesskabers Domstol kan enhver medlemsstat, uanset om den har fremsat en erklæring i henhold til artikel 2, indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen i sager, som er forelagt den i medfør af artikel 1.

Artikel 4

1. Denne protokol forelægges medlemsstaterne til vedtagelse i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

2. Medlemsstaterne giver depositaren notifikation om afslutning af de i henhold til deres forfatningsmæssige bestemmelser fornødne procedurer med henblik på vedtagelse af denne protokol samt om enhver erklæring, der er fremsat i medfør af artikel 2.

3. Denne protokol træder i kraft halvfems dage efter den i stk. 2 omhandlede notifikation fra den stat, der som den sidste opfylder dette formkrav, og som på tidspunktet for Rådets vedtagelse af retsaktens om denne protokol er medlem af Den Europæiske Union. Protokollen træder dog tidligst i kraft samtidig med Europol-konventionen.

Artikel 5

1. Enhver stat, der bliver medlem af Den Europæiske Union, kan tiltræde denne protokol.

2. Tiltrædelsesdokumenterne deponeres hos depositaren.

3. Teksten til denne protokol som vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union på den tiltrædende medlemsstats sprog har gyldighed.

4. Denne protokol træder for den tiltrædende medlemsstats vedkommende i kraft halvfems dage efter datoen for deponeringen af tiltrædelsesinstrumentet, eller på datoen for denne protokols ikrafttræden, hvis den endnu ikke er trådt i kraft ved udløbet af den nævnte periode på halvfems dage.

Artikel 6

Alle stater, der bliver medlem af Den Europæiske Union, og som tiltræder Europol-konventionen i overensstemmelse med konventio-

nens artikel 46, skal acceptere bestemmelserne i denne protokol.

Artikel 7

1. Alle medlemsstater, der er Høje Kontraherende Parter, kan foreslå ændringer i denne protokol. Ethvert ændringsforslag fremsendes til depositaren, som forelægger det for Rådet.

2. Ændringerne fastlægges af Rådet, som anbefaler, at medlemsstaterne vedtager dem i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

3. Således vedtagne ændringer træder i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 4.

Artikel 8

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositar for denne protokol.

2. Depositaren offentliggør i De Europæiske Fællesskabs Tidende notifikationer, dokumenter og meddelelser vedrørende denne protokol.

EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Protocolo.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne protokol.

ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Protokoll gesetzt.

ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν Πρωτόκολλο.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries have signed this Protocol.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leur signature au bas du présent protocole.

DÁ FHIANÚ SIN, chuir na Lánchumhachtaigh thíos-síniú a lámh leis an bPrótacal seo.

IN FEDE DI CHE i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce al presente Protocollo.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder dit Protocol hebben gesteld.

EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuseram as suas assinaturas no final do presente Protocolo.

TÄMÄN VAKUUDEKSI alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

TILL BEVIS PÅ DETTA har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat detta fördrag.

HECHO en un único ejemplar, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, siendo cada uno de estos textos igualmente auténtico.

UDFÆRDIGET i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, hvilke tolv tekster har samme gyldighed.

ABGEFASST in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

ΕΓΙΝΕ σε ένα μόνο οντίτυπο, στην αγγλική, γερμανική, γαλλική, δανική, ελληνική, ισπανική, παλική, ολλανδική, πορτογαλική, σουηδική και φινλανδική γλώσσα. Όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά.

DONE in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic.

FAIT en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi.

ARNA DHÉANAMH i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Oilainnis, sa Phortaingéilís, sa Spáinnis agus sa tSualainnis, agus comhúdarás ag gach ceann de na téacsanna sin.

FATTO in unico esemplare in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, olandese, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede.

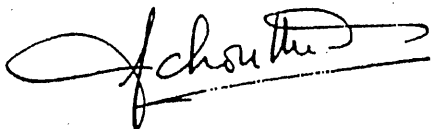
GEDAAN in één exemplaar in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugeese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde elk der teksten gelijkelijk authentiek.

FEITO em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fé todos os textos.

TEHTY englannin-, espanjan-, hollannin-, iirin-, italian-, kreikan-, portugalin-, ranskan-, ruotsin-, saksan-, suomen- ja tanskankielisenä, ja jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

UTFÄRDAT i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka texter är lika giltiga.

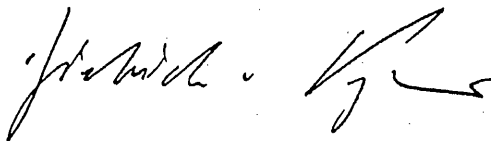
Pour le gouvernement du Royaume de Belgique
Voor de Regering van het Koninkrijk België
Für die Regierung des Königreichs Belgien

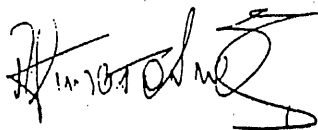
For regeringen for Kongeriget Danmark

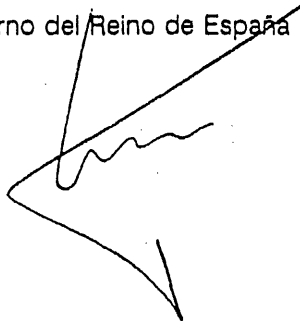
Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

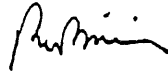
Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

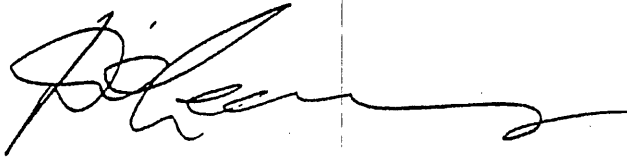
Por el Gobierno del Reino de España

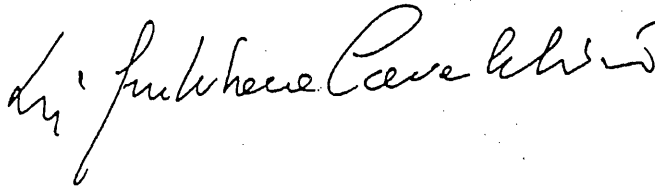
Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann
For the Government of Ireland

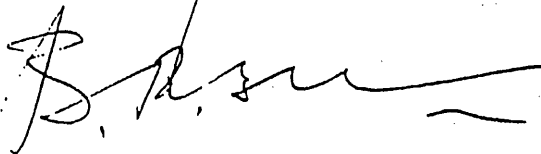
Per il Governo della Repubblica italiana

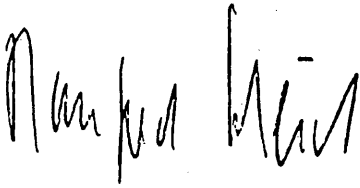
Pour le gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg

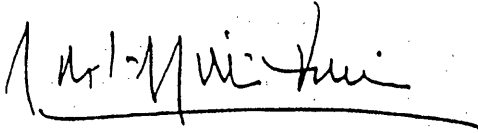
Voor de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

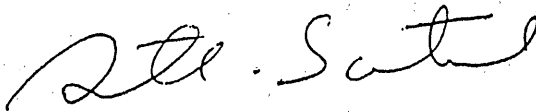
Für die Regierung der Republik Österreich

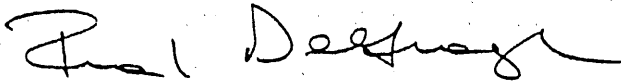
Pelo Governo da República Portuguesa

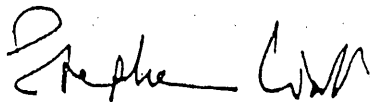
Suomen hallituksen puolesta

På svenska regeringens vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål.

Lovforslaget har til formål at gennemføre konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol-konventionen) i dansk ret. Konventionen er udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i Traktaten om Den Europæiske Union. Hovedformålet med konventionen er at styrke samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes politimyndigheder vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af forskellige former for grov international kriminalitet.

Lovforslaget har tillige til formål at gennemføre protokollen af 23. juni 1996 om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af Europol-konventionen.

Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtykke til, at Danmark tiltræder Europol-konventionen. Dette omfatter også erklæringen om forelæggelse for EF-domstolen af tvister mellem medlemsstaterne om fortolkningen eller anvendelsen af konventionen (artikel 40, stk. 2) og de aftaler m.v., der indgås efter konventionens artikel 41. En vedtagelse af lovforslaget indebærer endvidere, at Folketinget giver samtykke til, at Danmark tiltræder den nævnte protokol om danske domstoles mulighed for at forelægge præjudicielle spørgsmål for EF-domstolen.

2. Europol-konventionen i hovedtræk.

2.1. Konventionens formål og anvendelsesområde.

Med Europol-konventionen opretter Den Europæiske Unions medlemsstater den europæiske politienhed »Europol«.

Formålet med Europol er at styrke samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes politimyndigheder vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af forskellige former for grov international kriminalitet. Det drejer sig i første omgang om ulovlig narkotikahandel, ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer, menneskehandel, organiseret illegal indvandring og ulovlig handel med stjålne køretøjer. Senest to år efter konventionens ikrafttræden skal Europol ligeledes beskæftige sig med strafbare handlinger,

som er blevet begået i forbindelse med terroristiske aktiviteter. Europols kompetence omfatter også forskellige former for strafbare handlinger, der udøves i tilknytning til de nævnte kriminalitetsformer, herunder hvidvaskning af penge.

Endvidere kan Rådet med enstemmighed udvide Europolsamarbejdet til at omfatte en række andre kriminalitetsformer, der er anført i et bilag til konventionen. Det drejer sig om forskellige forbrydelser mod personers liv og legeme og mod den personlige frihed. Hertil kommer en række formueforbrydelser som f.eks. organiseret tyveri, falskmøntneri og bestikkelse. Endelig nævner bilaget forskellige former for ulovlig handel og miljøkriminalitet.

Konventionen finder anvendelse, når der er konkrete indicier for, at der foreligger en kriminel struktur eller organisation, hvis aktiviteter berører mindst to medlemsstater på en måde, der på grund af de strafbare handlingers omfang, betydning og følger gør en fælles aktion fra medlemsstaternes side påkrævet, jf. i det hele konventionens artikel 2.

2.2. Europols opgaver.

Europol har navnlig til opgave at lette den politimæssige efterforskning gennem etableringen af et system for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes politimyndigheder til brug for bekæmpelsen af grov international kriminalitet. Desuden kan Europol foretage analyser til støtte for de enkelte landes efterforskninger. Der henvises til konventionens artikel 3, stk. 1.

Europol har endvidere til opgave at udbyde den specialviden, som medlemsstaterne bruger i forbindelse med politimæssig efterforskning, at stille strategiske efterretninger til rådighed og at udarbejde generelle situationsrapporter, jf. konventionens artikel 3, stk. 2.

Endelig kan Europol støtte medlemsstaterne med rådgivning og forskning vedrørende uddannelse, metoder til kriminalitetsforebyggelse og politimæssig efterforskning samt kriminaltekniske og kriminologiske metoder, jf. konventionens artikel 3, stk. 3.

Europol har ikke kompetence til at udøve politimyndighed i de enkelte lande.

2.3. Europolis registre m.v.

Til brug for udførelsen af opgaver efter konventionen skal Europol føre en række registre, jf. konventionens artikel 6.

Det drejer sig for det første om et *informationssystem*, der vil gøre det praktisk muligt at anvende de oplysninger, som medlemsstaterne og Europol er i besiddelse af. Oplysninger i informationssystemet vedrører personer, som er dømt eller mistænkes for at have begået kriminalitet, der henhører under Europolis kompetence. Informationssystemet omfatter endvidere personer, om hvem der er en berettiget formodning om, at de vil begå en sådan kriminalitet. Personoplysningerne må kun omfatte den registreredes navn og eventuelt kaldenavn, fødselsdato og fødested, nationalitet, køn og andre kendetegn, som kan tjene til at identificere personen. Herudover må informationssystemet indeholde oplysninger vedrørende de pågældende personers strafbare handlinger, gerningstidspunktet og gerningssted, midler, som er benyttet ved strafbare handlinger, de sagsbehandlende tjenestesteder, mistanke om medlemskab af en kriminel organisation samt om tidligere straffe, hvis de vedrører strafbare handlinger, der omfattes af Europolis kompetence.

Lagring, ændring og anvendelse af oplysninger i informationssystemet er betinget af, at oplysningerne er nødvendige for udførelsen af Europolis opgaver. Hvis sagen mod den pågældende person indstilles endeligt, eller hvis vedkommende frikendes, skal de oplysninger, som denne afgørelse vedrører, slettes. Der henvises i det hele til konventionens artikel 8.

Retten til at indlæse og foretage søgninger i informationssystemet er forbeholdt de nationale enheder (i Danmark rigspolitichefen), forbindelsesofficererne samt Europolis direktør, vicedirektører og sikkerhedsgodkendte ansatte. Det er tilladt at foretage søgning, hvis dette er nødvendigt for udførelsen af en konkret opgave og sker i overensstemmelse med medlemsstatens nationale lovgivning og konventionens regler, jf. nærmere konventionens artikel 9.

Europol kan endvidere oprette såkaldte *analyse-databaser* til brug for den politimæssige efterforskning i medlemsstaterne. Analysedatabaserne kan indeholde oplysninger om mistænkte og dømte og deres eventuelle kontakt- og ledsagepersoner samt om eventuelle vidner, ofre og personer, der kan give oplysninger om de pågældende strafbare handlinger. Registrering må kun finde sted, hvis den er nødvendig for opfyldelse af Europolis formål. Kun særlige ansatte ved Europol har beføjelse til at indlæse og søge i analysedatabaserne. Der skal udstedes nær-

mere regler om analysedatabaserne (generelle registerforskrifter), jf. art. 10, stk. 1, sidste led.

Efter anmodning fra Europol eller på eget initiativ videregiver de nationale enheder til Europol alle oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af denne del af Europolis opgaver. Medlemsstaterne skal dog kun videregive oplysningerne, såfremt de også efter national ret i vedkommende medlemsstat må behandles med henblik på forebyggelse, bekæmpelse eller analyse af strafbare handlinger.

Hvis Europol har behov for yderligere informationer, kan Europol tillige anmode EU-institutioner, tredjelande, internationale organisationer og Interpol om at meddele Europol oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af denne del af Europolis opgaver.

Hvis en analyse er af generel og strategisk karakter, har samtlige medlemsstater gennem deres forbindelsesofficerer adgang til resultaterne, herunder de rapporter, som Europol udarbejder. Indeholder en database analyser vedrørende konkrete efterforskningssager, er det alene de medlemsstater, der er berørt af oplysningerne, som har adgang til oplysningerne i analysedatabasen. En medlemsstat, der får adgang til en igangværende analyse, må hverken videregive eller anvende oplysningerne uden forudgående samtykke fra de medlemsstater, der først og fremmest er berørt. Der henvises til konventionens artikel 10.

Analysedatabaserne kombineres med et *indekssystem*, der i stikordsform angiver indholdet af analysesystemet. Det er ikke muligt for medlemsstaterne at søge på indekssystemet på en sådan måde, at der kan foretages sammenkædninger eller drages konklusioner med hensyn til databasernes indhold. Der henvises til konventionens artikel 11.

Konventionen indeholder nærmere regler om behandling af oplysninger, herunder om beskyttelse og sikring af personoplysninger i Europolis registre og om rettelse og sletning i registrene. Efter artikel 20 skal oplysninger i Europolis registre, som er ukorrekte eller i strid med konventionen, rettes eller slettes. Pligten til at rette og slette oplysninger omfatter også modtagere af de pågældende oplysninger.

Hvis det viser sig, at en sagsakt som helhed eller oplysninger i en sagsakt, som Europol ligger inde med, ikke længere er nødvendig for udførelsen af Europolis opgaver, eller hvis oplysningerne som helhed er i strid med konventionen, skal sagsakterne eller oplysningerne tilintetgøres, medmindre tilintetgørelse vil skade væsentlige interesser for den registrerede, jf. konventionens artikel 22.

Europol lagrer kun oplysninger i databaser så længe, det er nødvendigt for udførelsen af Europolis

opgaver. Det skal senest tre år efter indlæsningen undersøges, om det er nødvendigt fortsat at opbevare de pågældende oplysninger. Personoplysninger vedrørende mistænkte og dømte må højst lagres tre år i analysedata-baserne i overensstemmelse med art. 21, stk. 3. Der henvises i det hele til konventionens artikel 21.

Europol skal herudover bl.a. overholde principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og anbefaling R (87) 15 af 17. september 1987 om politiets anvendelse af personoplysninger. Supplerende regler om datasikkerhed, databeskyttelse og klassifikation af oplysninger i Europol vil blive udstedt i medfør af konventionen.

Europol kan videregive lagrede personoplysninger til tredjelande og eksterne organisationer, hvis dette er nødvendigt for i de enkelte tilfælde at forebygge eller bekæmpe kriminalitet, der henhører under Europolis kompetence, og vedkommende tredjeland eller organisation sikrer et tilstrækkeligt højt beskyttelsesniveau. Hvis Europol har modtaget de pågældende oplysninger fra en medlemsstat, må Europol kun videregive oplysningerne, hvis den pågældende medlemsstat giver sit samtykke hertil. Stammer oplysningerne ikke fra en medlemsstat, skal Europol sikre sig, at videregivelse ikke forhindrer en medlemsstat i at udføre opgaver, der henhører under dens kompetence, og at videregivelsen ikke bringer medlemsstatens sikkerhed eller offentlige orden i fare eller på anden måde risikerer at skade den. Der henvises til konventionens artikel 18.

Konventionen indeholder endvidere regler om registreredes egenaces (registerindsigt) hos Europol. Retten til egenaces afgøres som udgangspunkt i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvor vedkommende gør den gældende. Europol kan dog afslå udlevering af registeroplysninger, hvis det er nødvendigt, for at Europol kan udføre sine opgaver behørigt, for at beskytte medlemsstaternes sikkerhed, den offentlige orden eller for at bekæmpe strafbare handlinger, eller for at beskytte tredje-mands rettigheder og friheder. Der henvises til konventionens artikel 19.

Endvidere indeholder konventionen regler om erstatning for skader, der påføres en person på grund af retligt eller faktisk ukorrekte oplysninger, som er lagret i eller behandlet af Europol, jf. konventionens artikel 38.

2.4. Europolis organisation.

Europol, der vil få status som en juridisk person, skal have hjemsted i Haag. Europol ledes af en di-

rektør, der udnævnes af Rådet, jf. konventionens artikel 29. Endvidere oprettes der som øverste myndighed for Europol et såkaldt Styrelsesråd. Styrelsesrådet, som består af en repræsentant fra hver medlemsstat, medvirker ved udformningen af de nødvendige gennemførelsesbestemmelser til konventionen og træffer en række overordnede beslutninger vedrørende Europolis løbende organisation. Der henvises til konventionens artikel 28.

Endelig opretter Europol-konventionen en uafhængig fælles kontrolinstans, som har til opgave at overvåge Europolis virksomhed for at sikre, at registrerede personers rettigheder ikke krænkes ved lagring, behandling og anvendelse af oplysninger, som Europol er i besiddelse af. Enhver kan anmode den fælles kontrolinstans om at undersøge, om de oplysninger om vedkommende, som Europol er i besiddelse af, er lagret og indsamlet samt behandles og anvendes på lovlig vis. Den fælles kontrolinstans består af højst to medlemmer fra hver medlemsstat, jf. konventionens artikel 24.

2.5. Danske politimyndigheders kontakt med Europol.

Efter konventionen skal forbindelsen mellem dansk politi og Europol ske gennem en såkaldt national enhed, jf. konventionens artikel 4.

Den nationale enhed skal navnlig videregive oplysninger til Europol med henblik på lagring i Europolis registre og meddele Europol de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af Europolis opgaver. Endvidere skal den nationale enhed udnytte og videregive oplysninger fra Europol til brug for de nationale politimyndigheder. Endelig kan den nationale enhed anmode Europol om rådgivning, oplysninger og analyser.

Hver national enhed skal udstationere mindst én forbindelsesofficer ved Europol, jf. konventionens artikel 5. Forbindelsesofficererne bidrager til udveksling af oplysninger mellem de nationale enheder ved at videregive oplysninger fra deres respektive nationale enheder til Europol og fra Europol til deres nationale enheder. De samarbejder med Europolis personale, ligesom de har adgang til søge oplysninger i Europolis edb-baserede datasamlinger i overensstemmelse med konventionens bestemmelser. Forbindelsesofficerernes forhold reguleres – medmindre andet er fastsat i konventionen – af reglerne i det medlemsland, hvorfra de er udsendt.

Som det fremgår af lovforslagets § 2, foreslås det, at rigspolitechefen udpeges som dansk national enhed efter konventionen.

2.6. Konventionens betydning for det praktiske politiarbejde.

For dansk politi vil etableringen af Europol medføre en betydelig forbedring og lettelse af mulighederne for både forebyggelse og bekæmpelse af forskellige former for grov international organiseret kriminalitet.

Som et praktisk eksempel kan nævnes, at de hollandske myndigheder i henhold til konventionen indlæser en række oplysninger i Europols informationssystem om en eller flere personer, der i Holland er dømt for international narkotikakriminalitet. Såfremt disse personer på et senere tidspunkt anholdes i Danmark mistænkt for ny narkotikakriminalitet, vil det danske politi via Europol have mulighed for en hurtig kontakt til de øvrige lande. Denne kontakt kunne f.eks. tænkes etableret mellem den danske og den hollandske forbindelsesofficer, og der vil således på et tidligt stadi i efterforskningen være mulighed for et tæt samarbejde mellem de to landes myndigheder.

Et andet eksempel kunne være, at dansk politi stopper et køretøj indregistreret i en anden medlemsstat. Er der f.eks. mistanke om, at køretøjet er stjålet, vil dansk politi – via den danske forbindelsesofficer – kunne få undersøgt, om køretøjet faktisk er stjålet. Det vil endvidere kunne undersøges, om føreren tidligere er dømt for handel med stjalne køretøjer o.s.v.

I forbindelse med etableringen af Europol vil der som nævnt være mulighed for at oprette analysedatabaser. Et eksempel kunne være, at man i en række medlemsstater har konstateret et nyt euforiserende stof på markedet, eller at markedet oversvømmes af et allerede kendt stof. På den baggrund anmoder en eller flere af medlemsstaterne Europol om at iværksætte en analyse. Denne analyse kunne f.eks. føre til, at man får en nærmere kortlægning af fremstillingssted, indførselsveje, hvilke kriminelle strukturer der er indblandet m.v. Analyseresultatet vil efterfølgende kunne indgå som grundlag for, at de kompetente nationale myndigheder kan gennemføre en mere målrettet efterforskning med henblik på at bekæmpe den pågældende kriminelle aktivitet. En sådan analyse af en række oplysninger fra forskellige lande vil give mulighed for at konstatere sammenhænge mellem personer, hændelser m.v., ligesom det vil være muligt at konstatere, hvorvidt de pågældende personer er involveret i flere forskellige kriminalitetsformer. Disse muligheder findes ikke i dag efter de eksisterende internationale samarbejdsformer.

3. Forholdet til grundloven.

Justitsministeriet har overvejet, om gennemførelsen i dansk ret af Europol-konventionen indebærer overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20.

Efter konventionen skal der udstedes en række gennemførelsesbestemmelser. En stor del af gennemførelsesbestemmelserne skal alene gælde for Europol, f.eks. registerforskrifterne for Europols analysedatabaser og aftaler med tredjelande om udveksling af registeroplysninger. De gennemførelsesforanstaltninger, der tillige skal gælde for medlemsstaterne, f.eks. gennemførelsesforanstaltningerne om privilegier og immuniteter for Europols personale, tilsligter ikke at gælde direkte i medlemsstaternes interne retsorden, men fastlægger alene folkeretlige forpligtelser for medlemsstaterne. Adgangen til at udstede gennemførelsesforanstaltninger efter konventionen indebærer derfor ikke overladelse af beføjelser efter grundlovens § 20.

I forbindelse med konventionen har medlemsstaterne udarbejdet en protokol af 23. juni 1996 om præjudiciel fortolkning ved de Europæiske Fællesskabers Domstol af Europol-konventionen. Protokollen er udarbejdet på grundlag af artikel K.3, stk. 2, litra c, i Traktaten om Den Europæiske Union. Efter protokollen kan hver medlemsstat afgive en erklæring, hvorefter domstole i den pågældende medlemsstat kan anmode EF-domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkning af Europol-konventionen.

EF-domstolens afgørelse vedrørende fortolkningen af Europol-konventionen vil være bindende, men den endelige dom i sagen skal afsiges af de danske domstole. EF-domstolens afgørelse vil således ikke indebære en umiddelbar normering af parternes retsstilling og vil derfor ikke have den virkning i det interne danske retssystem, som er en forudsætning for, at grundlovens § 20 finder anvendelse. På den baggrund finder Justitsministeriet, at den i protokollen fastsatte ordning, hvorefter EF-domstolen får kompetence til at træffe præjudicielle afgørelser om fortolkningen af Europol-konventionen, ikke indebærer en overladelse af beføjelser (her dømmende myndighed) i grundlovens forstand.

Sammenfattende er det således Justitsministeriets opfattelse, at Danmark kan tiltræde Europol-konventionen og den dertil hørende protokol om præjudiciel forelæggelse for EF-domstolen efter den almindelige bestemmelse i grundlovens § 19.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

De nationale enheders udgifter til kommunikation med Europol påhviler medlemsstaterne, jf. konven-

tionens artikel 4, stk. 6. Det samme gælder udgifter i forbindelse med udstationeringen af forbindelsesofficerer, jf. konventionens artikel 5, stk. 9.

Europols udgifter finansieres endvidere i det væsentligste gennem bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med en fordelingsnøgle, der er fastlagt i konventionens artikel 35, stk. 2.

Dansk politi betaler allerede på nuværende tidspunkt bidrag og stiller personaleresourcer til rådighed for Europols Drug Unit, der er en forløber for det egentlige Europol.

Der er endvidere igangsat et arbejde med etableringen af det kommende Europols computersystem. Opbygningen af systemet er stadig i sin indledende fase, og der pågår fortsat forhandlinger om den nærmere udformning heraf.

Det er således ikke på nuværende tidspunkt af det igangværende etableringsarbejde muligt at fremkomme med nærmere skøn over de økonomiske konsekvenser af lovforslaget, herunder skøn over de fremtidige udgifter til Europols computersystem. Det skønnes dog, at der vil blive tale om ikke ubetydelige merudgifter i hvert af de kommende år.

Merudgifter i forbindelse med lovforslaget vil blive inddraget i forhandlingerne om de årlige bevillingslove.

Der er ingen erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser forbundet med lovforslaget.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen for Folketinget sendt i høring hos præsidenterne for Højesteret, Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten og retterne i København, Århus, Odense, Aalborg og Roskilde, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, rigsadvokaten, rigspolitichefen, politidirektøren i København, Foreningen af Politimestre i Danmark, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening, Registertilsynet, Advokatrådet og Det Danske Center for Menneskerettigheder.

Bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til stk. 1

Bestemmelsen fastsætter, at Europol-konventionen gælder her i landet.

Bestemmelsen indebærer bl.a., at rigspolitichefen og forbindelsesofficererne får hjemmel til at videregive fortrolige oplysninger til brug for Europols edbaserede databaser (informationssystemet, analyse-databaserne og indekssystemet) i overensstemmelse med reglerne i konventionen, jf. herved navnlig konventionens art. 4. Bestemmelsen indebærer endvide-

re, at rigspolitichefen kan trække på Europols registre i overensstemmelse med konventionens regler, jf. herved konventionens art. 9-12.

Pligten til at videregive oplysninger til Europol gælder ikke, hvis videregivelsen vil skade væsentlige nationale sikkerhedsinteresser, bringe gennemførelsen af igangværende undersøgelser eller en persons sikkerhed i fare, eller hvis oplysningerne henhører under efterretningstjenesten, jf. konventionens artikel 4, stk. 5.

Danske myndigheder skal endvidere kun videregive oplysninger til brug for Europols analysedatabaser, hvis oplysningerne efter dansk ret kan anvendes med henblik på forebyggelse eller analyse af strafbare forhold, jf. konventionens artikel 10, stk. 3.

For så vidt angår oplysningerne i informationssystemet, jf. konventionens art. 8, stk. 1-3, bemærkes, at der er tale om oplysninger, der vil kunne registreres i en dansk myndigheds register efter lov om offentlige myndigheders registre.

Databeskyttelsesansvaret for de oplysninger, som rigspolitichefen og danske forbindelsesofficerer har indlæst i Europols registre, påhviler Danmark, jf. konventionens artikel 15. De registre, som Europol fører, vil dog ikke være omfattet af lov om offentlige myndigheders registre, men være reguleret af konventionens regler om registerforskrifter og datasikkerhed samt om rettelse, sletning og videregivelse af oplysninger. Dette indebærer bl.a., at retten til registerindsigt reguleres af reglerne om egenaccess i konventionens artikel 19, der dog i et vist omfang henviser til de nationale regler i det land, hvor anmodning om registerindsigt fremsættes.

Rigspolitichefens adgang til at videregive fortrolige oplysninger fra Europol-registre til andre danske myndigheder vil være reguleret af dansk rets almindelige regler i forvaltningslovens § 28 og lov om offentlige myndigheders registre § 21. Efter konventionens artikel 17 må personoplysninger fra Europols databaser dog kun videregives eller anvendes af medlemsstaternes kompetente myndigheder til at forebygge og bekæmpe kriminalitet, der henhører under Europols kompetence, samt andre former for grov kriminalitet. Benyttelse til andre formål må kun ske efter forudgående tilladelse fra den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne.

Til stk. 2

Som anført i de almindelige bemærkninger (pkt. 3) har medlemsstaterne i forbindelse med konventionen udarbejdet en protokol om præjudiciel fortolkning ved de Europæiske Fællesskabers Domstol af Europol-konventionen. Efter protokollen kan hver medlemsstat afgive en erklæring, hvorefter domstole

i den pågældende medlemsstat kan anmode EF-domstolen om at træffe præjudiciel afgørelse om fortolkning af Europol-konventionen.

I erklæringen til protokollen kan medlemsstaten angive, om retten til forelæggelse for EF-domstolen skal tilkomme alle nationale retsinstanser eller alene retsinstanser, hvis afgørelser ikke kan ankes inden for det nationale retssystem.

Justitsministeriet finder, at enhver dansk retsinstans bør have mulighed for at forelægge præjudicielle spørgsmål.

I overensstemmelse hermed fastsættes det i *stk. 2*, at protokollen gennemføres i dansk ret på en sådan måde, at alle danske retsinstanser er berettiget, men i intet tilfælde forpligtet, til at anmode EF-domstolen om en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af Europol-konventionen, hvis de har behov herfor for at kunne træffe afgørelse en i sag, der verserer for dem.

Andre regler om præjudiciel forelæggelse for EF-domstolen findes i EF-traktatens art. 177 og i konventionen om retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager (domskonventionen). Reglerne er gennemført i dansk ret ved lov nr. 447 af 10. oktober 1972 om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber og ved lov nr. 325 af 6. juni 1986 om EF-domskonventionen m.v.

Til § 2

Til stk. 1

Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger (pkt. 2.5.) udpeger hver medlemsstat en såkaldt national enhed, der skal udgøre »det eneste forbindelsesled mellem Europol og medlemsstaternes kompetente myndigheder«, jf. konventionens artikel 4, stk. 1-2.

Det fastsættes i bestemmelsen, at rigspolitichefen udpeges som den danske nationale enhed. Rigspolitichefen har allerede i dag en koordinerende funktion vedrørende kontakten til udenlandske politimyndigheder, ligesom rigspolitichefen er det danske kontaktorgan til Interpol.

Den omstændighed, at rigspolitichefen således foreslås som den nationale enhed efter konventionen, indebærer ikke, at rigspolitichefembedets status som myndighed under Justitsministeriet ændres. Rigspolitichefen vil derfor – under udførelsen af opgaver efter konventionen – stå i et underordningsforhold til justitsministeren, og der vil bl.a. kunne gives rigspolitichefen tjenestebefalinger om udførelsen af opgaver efter konventionen.

De forbindelsesofficerer, som Danmark udstationerer ved Europol, vil være en del af rigspolitichef-

embedet. De pågældende vil således være ansat under rigspolitichefen og være undergivet rigspolitichefens almindelige instruktionsbeføjelse.

Til stk. 2

Medlemsstaterne skal efter konventionens artikel 4, stk. 3, træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de nationale enheder får adgang til relevante nationale data.

I overensstemmelse hermed fastsættes det i *stk. 2*, at enhver forvaltningsmyndighed er berettiget til at videregive oplysninger til rigspolitichefen til brug for udførelsen af opgaver efter konventionen (1. pkt.). Endvidere fastsættes det, at alle forvaltningsmyndigheder er forpligtet til at videregive sådanne oplysninger på rigspolitichefens anmodning (2. pkt.).

Bestemmelsen giver alene adgang (og efter rigspolitichefens anmodning pligt) til videregivelse til brug for rigspolitichefens og forbindelsesofficerernes udførelse af opgaver efter konventionen. Rigspolitichefens adgang til at videregive oplysninger til andre danske forvaltningsmyndigheder og herunder til andre danske politimyndigheder reguleres fortsat af de almindelige regler i forvaltningsloven og i lov om offentlige myndigheders registre. Bestemmelsen finder heller ikke anvendelse på adgangen for rigspolitichefen til at videregive oplysninger til og modtage oplysninger fra Europol, idet dette spørgsmål må afgøres på grundlag af konventionens regler, jf. navnlig konventionens artikler 4 og 10.

Reglerne om videregivelse af oplysninger gælder, uanset om der er tale om fortrolige oplysninger, herunder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, jf. herved forvaltningslovens § 28, stk. 1, og § 9, stk. 2, i lov om offentlige myndigheders registre. Det er uden betydning, om de pågældende oplysninger er registreret i et edb-register eller ej.

Bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt., indebærer, at andre forvaltningsmyndigheder er forpligtet til at besvare spørgsmål fra rigspolitichefen, selv om dette vil forudsætte, at allerede foreliggende oplysninger skal bearbejdes, inden spørgsmålet kan besvares.

Til § 3

Det fremgår af konventionens artikel 23, at hver medlemsstat skal udpege en national kontrolinstans, der uafhængigt skal overvåge lovligheden af den pågældende medlemsstats »indlæsning, søgning samt videregivelse, uanset hvilken form den antager, af personoplysninger til Europol samt at sikre sig, at den registreredes rettigheder ikke krænkes herved.« Som anført i lovforslagets almindelige bemærkninger udpeges medlemmerne af den nationale kontrol-

instans (højst to medlemmer) endvidere som medlemmer af den fælles kontrolinstans, der fører tilsyn med Europols virksomhed.

I bestemmelsen fastsættes det, at Registertilsynet er den nationale kontrolinstans. Registertilsynet har den fornødne sagkundskab med hensyn til registrering, ligesom tilsynet i sin virksomhed er uafhængigt af andre forvaltningsmyndigheder.

Registertilsynet skal have til opgave at kontrollere lovligheden af rigspolitechefens og forbindelsesofficerernes indlæsning, søgning og videregivelse af personoplysninger til Europol. Også oplysninger, der indlæses manuelt i Europols registre, vil være omfattet af Registertilsynets kompetence. Registertilsynet skal navnlig påse, at registreredes rettigheder ikke krænkes. Enhver vil kunne anmode Registertilsynet om at kontrollere lovligheden af indlæsning og videregivelse til Europol af personoplysninger om vedkommende selv samt af rigspolitechefens og forbindelsesofficerernes søgning af oplysninger, jf. konventionens artikel 23, stk. 2.

Med henblik på at udføre sin kontrolvirksomhed vil Registertilsynet have adgang til de oplysninger, som rigspolitechefen (forbindelsesofficererne) har indlæst i Europols informations- og indekssystem. Registertilsynet vil endvidere have adgang til rigspolitechefens og forbindelsesofficerernes sagsakter og kontorer.

Til § 4

Europols organer, disses medlemmer, vicedirektørerne, de øvrige ansatte ved Europol og forbindelsesofficererne er pålagt tavshedspligt vedrørende forhold og oplysninger, som de får kendskab til i medfør af deres virke. Det samme gælder den, som udtrykkeligt har fået pålagt tavshedspligt. Der henvises til konventionens artikel 32, stk. 2.

Medlemsstaterne skal behandle enhver krænkelse af tavshedspligten som en krænkelse af deres nationale regler om tavshedspligt, jf. konventionens artikel 32, stk. 4.

I overensstemmelse hermed fastsættes det i bestemmelsen, at reglerne i straffelovens §§ 152-152 e finder tilsvarende anvendelse på den person, som har tavshedspligt efter konventionens artikel 32, stk. 2.

Bestemmelsen finder også anvendelse på brud på tavshedspligten, der finder sted i udlandet. Om den pågældende vil kunne strafforfølges her i landet for krænkelse af tavshedspligten, der er begået i udlandet, må imidlertid afgøres efter de gældende juridiktionsregler i straffelovens 2. kapitel.

Medlemmer af Europols organer og ansatte i Europol vil efter konventionens 41 nyde de privilegier og immuniteter, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver efter konventionen. Nærmere regler herom vil blive fastsat i en protokol, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 5. Strafforfølgning her i landet af de pågældende personer må således ske med respekt af de regler, som fastsættes i protokollen.

Regler om straf for overtrædelse af bestemmelser om tavshedspligt for ansatte m.v. ved udenlandske myndigheder findes allerede i dansk lovgivning, jf. straffelovens § 152 b, stk. 2. Efter denne bestemmelse straffes ansatte m.v. ved De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat) med samme straf som efter straffelovens § 152, såfremt de uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige statistiske oplysninger, hvortil de pågældende i forbindelse med deres virke har fået kendskab.

Til § 5

Efter konventionens artikel 41 skal Rådet vedtage en protokol om privilegier og immuniteter for Europol, medlemmerne af Europols organer samt Europols ansatte. Protokollen skal godkendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive forfatningsmæssige bestemmelser. Endvidere skal en aftale vedrørende forbindelsesofficerernes og deres familiemedlemmers privilegier og immuniteter indgås mellem Kongeriget Nederlandene (hvor Europol er placeret) og de øvrige medlemsstater.

På denne baggrund har bestemmelsen i lovforslagets § 5 til formål at sikre, at justitsministeren ved bekendtgørelse om nødvendigt kan fastsætte nærmere regler til gennemførelse af de aftaler m.v., der vedtages i medfør af konventionens artikel 41. Bestemmelsen giver både hjemmel til at sætte aftalerne i kraft i dansk ret og til at udstede supplerende bestemmelser.

Til § 6

Konventionen træder efter artikel 45 i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på tre måneder efter, at alle medlemsstaterne har givet notifikation om vedtagelsen af konventionen i de enkelte lande. Europol kan dog først begynde sit virke, når de retsakter, der skal udstedes i medfør af konventionen, er trådt i kraft.

Efter artikel 4, stk. 3, i protokollen om præjudiciel forelæggelse for EF-domstolen træder protokollen i kraft halvfems dage efter, at samtlige medlemsstater har underrettet Rådets generalsekretær om, at de har gennemført protokollen. Protokollen træder dog tidligst i kraft samtidig med Europol-konventionen.

På denne baggrund fastsættes det i bestemmelsen, at tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af justitsministeren. Under hensyn til at protokollen om præjudiciel forelæggelse vil kunne træde i kraft på et senere tidspunkt end Europol-konventionen, fastsættes det endvidere i bestemmelsen, at lovens § 1, stk. 2, kan sættes i kraft på et senere tidspunkt end lovens øvrige bestemmelser.

Til § 7

I bestemmelsen fastsættes det, at loven ikke gæl-

der for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning vil kunne sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Den danske delegation afgav i forbindelse med vedtagelsen af konventionen en erklæring, hvorefter man ved den danske tiltrædelse af konventionen agter af fastslå, at konventionen ikke gælder for Færøerne og Grønland, medmindre man fremsætter en erklæring om det modsatte. Den foreslåede bestemmelse er således i overensstemmelse med den nævnte erklæring.

Skriftlig fremsættelse (27. februar 1997)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Forslag til lov om gennemførelse af Europolkonventionen.

(Lovforslag nr. L 179).

Lovforslaget har til formål at gennemføre konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europolkonventionen) i dansk ret.

Lovforslaget har tillige til formål at gennemføre protokollen af 23. juni 1996 om præjudiciel fortolkning ved De Europæiske Fællesskabers Domstol af Europolkonventionen.

Hovedformålet med Europolkonventionen er at styrke samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes politimyndigheder vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af forskellige former for grov international kriminalitet.

Det drejer sig i første omgang om ulovlig narkotikahandel, ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer, organiseret illegal indvandring (menneskesmugling), menneskehandel og ulovlig handel med stjålne køretøjer. Senest to år efter konventionens ikrafttræden skal Europol ligeledes beskæftige sig med strafbare handlinger, som begås i forbindelse med terroristiske aktiviteter. Europol kompetence omfatter også forskellige former for strafbare handlinger, der udøves i tilknytning til de nævnte kriminalitetsformer, herunder hvidvaskning af penge.

Endvidere kan Rådet med enstemmighed udvide Europol samarbejdet til at omfatte en række andre kriminalitetsformer, der er anført i et bilag til konventionen. Det drejer sig om forskellige forbrydelser mod personers liv og legeme og mod den personlige frihed. Hertil kommer en række formueforbrydelser som f.eks. organiseret tyveri, falskmøntneri og bestikkelse. Endelig nævner bilaget forskellige former for ulovlig handel og miljøkriminalitet.

Europol hovedopgave består i at lette den politimæssige efterforskning gennem et system

for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes politimyndigheder til brug for bekæmpelse af grov international kriminalitet. Europol har derimod ikke kompetence til at udøve politimyndighed i de enkelte lande.

Til brug for udførelsen sine opgaver skal Europol føre en række registre.

Det drejer sig for det første om et *informationssystem*, der vil gøre det praktisk muligt at anvende de oplysninger, som medlemsstaterne og Europol er i besiddelse af. Oplysninger i informationssystemet vedrører personer, som er dømt eller mistænkes for at have begået kriminalitet, der omfattes af Europol kompetence. Informationssystemet omfatter endvidere personer, om hvem der er en berettiget formodning om, at de vil begå en sådan kriminalitet.

Europol kan endvidere oprette *analysedatabaser* til brug for den politimæssige efterforskning i medlemsstaterne. Analysedatabaserne kan indeholde oplysninger om mistænkte og dømte og deres eventuelle kontakt- og ledsagepersoner samt om eventuelle vidner, ofre og personer, der kan give oplysninger om de pågældende strafbare handlinger.

Analysedatabaserne kombineres med et *indekssystem*, der i stikordsform angiver indholdet af analysesystemet.

Konventionen indeholder nærmere regler om behandling af oplysninger, herunder om beskyttelse og sikring af personoplysninger i Europol registre, om den registreredes egen adgang (registerindsigt) og om rettelse og sletning i registrene. Europol skal bl.a. overholde principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger.

Med konventionen oprettes der en fælles kontrolinstans, som bl.a. skal sikre, at de registreredes rettigheder beskyttes. Endvidere skal nationale kontrolinstanser – i Danmark Registrertilsynet – påse, at medlemsstaterne over-

Bilag til f. t. l. vedr. Europol-konventionen

holder deres forpligtelser efter konventionen, herunder at de registreredes rettigheder ikke krænkes.

Regeringen finder, at det – for at forebygge og bekæmpe den stadigt mere internationaliserede organiserede kriminalitet – er nødvendigt at styrke det internationale politisamarbejde. Etableringen af Europol, herunder systemet for udveksling af personoplysninger, vil i den

forbindelse efter regeringens opfattelse udgøre et effektivt redskab. Samtidig sikres det, at den internationale behandling af personoplysninger sker på et forsvarligt grundlag.

Idet jeg henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.